

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט, סגן נשיאה מנחם מזרחי

התובע: יהודה גליקמן
באמצעות ב"כ עוה"ד שלומי וינברג

נגד

הנתבעים: 1. בנימין חייט
2. יונה מרצבך
3. שלמה פיון
4. יחיאל בלוי
באמצעות ב"כ עוה"ד יורם מושקט

צד להליך: היועץ המשפטי לממשלה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פ ס ק – ד י ן

- 1 "אמרו חכמים שלוש עבירות נפרעין מן האדם בעולם הזה, ואין לו חלק בעולם הבא, עבודת כוכבים,
- 2 וגילוי עריות ושפיכות דמים, ולשון הרע כנגד כולם. ועוד אמרו חכמים על המספר בלשון הרע כאילו
- 3 כופר בעיקר.....ועוד אמרו חכמים שלשון הרע הורגת, האומרו והמקבלו, וזה שאומר עליו, והמקבלו
- 4 יותר מן האומרו" (הרמב"ם, משנה תורה, ספר מדע, הלכות דעות, פרק ז).
- 5
- 6
- 7 תביעת לשון הרע של תובע, המשתייך לעדה החרדית, המשרת בצה"ל במדור בני הישיבות בלשכת
- 8 הגיוס תל-השומר, שלפיה הנתבעים הוציאו דיבתו רעה בפרסומים משפילים ומבזים, על רקע
- 9 שירותו הצבאי ופועלו בתחום זה.
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

א. טענות התובע:

(א). הפרסומים:

התובע, יליד 1983 משרת כקצין בדרגת סרן בצה"ל, בתפקיד סגן ראש מדור לשילוב בני ישיבות בצה"ל.

בהתאם לכתב-התביעה, הנתבעים הלבנו את פניו ברבים בפרסומים, הכוללים לשון הרע, ובהם ביטויים קיצוניים שהופצו בקרב הקהילה החרדית אליה הוא משתייך.

נטען, כי הנתבעים פרסמו נגד התובע חוברות, פשקווילים, עלונים וכיו"ב בשכונות חרדיות בירושלים, המכילים לשון הרע ונתבע 4 הקליט נגד התובע הודעות קוליות משמיעות, בעלות תוכן של לשון הרע, להאזנת הרבים, זאת החל משנת 2015, במסגרת קמפיין ה"חרדקים" שהיה קיים אותה עת, כנגד בני העדה החרדית המתגייסים לצה"ל.

הפרסום הראשון: לפי הטענה, הפרסום הפוגעני הראשון הוא מיום 13.5.15 (איני מונה את הפרסומים כרונולוגית) בו אוזכר שמו המלא של התובע, יחד עם תמונתו היה במסגרת חוברת שכונתה "שמד בלשכות הגיוס".

החוברת הופצה בדוא"ל ו"בווטסאפ" בהיקף נרחב מכתובת דוא"ל של "דוד שפירא" וכן נטען כי הפרסום שבחוברת הודבק בלוחות מודעות ברחבי העיר ירושלים בשכונות חרדיות.

הפרסום בחוברת זו כלל שורה של עמודים המתארים את שלבי גיוס החרדים ובה אזהרות מפני המגייסים וביטויים כגון:

"לתת לתמונות לדבר", "מיסיון בפעולה", "המארב והמלכודת לחלשים", "...הצבא המנסה ללכוד ברשתו חרדים" וביטויים נוספים כגון אלה, שזורים בתמונתו של התובע ותיאור תפקידו בצה"ל (נספח 1 לתביעה).

הפרסום השני: במסגרת "חוברת הציידים" (נספח 2 לתביעה), שכותרתה "הרשת נחשפת- הציידים – הפנים והשמות של צידי הנשמות".

בחוברת מתואר התובע, יחד עם שאר בעלי התפקידים במדור גיוס החרדים בצה"ל, בתיאורים קשים כגון:

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1
2 "הגיס החמישי קודח בספינה", "נמכרנו אני ועמי", "מאות גייסים חרדים - אורבים לצעירים",
3 "למען בצע כסף - מכרו נשמתם לשטן", "מיסיונרים מקצועיים - עם חזות חרדית", "מאות מיליונים
4 - בונסים על כל ראש", "לזיכרון עולם בעולם התורה - יזכור אלו את אלפי החללים שנפלו למסלולי
5 נצ"ח שח"ר וגבעתי שנשבו בידי בני עוולה "צידי הנשמות" אשר מכרו נשמתם לשטן – ארץ על תכסי
6 דמם, זכור נא מה יעץ בלעם בן בעור, זכור ואל תשכח".

7
8 בחוברת זו, תואר התובע באופן הבא:

יהודה גליקמן

סגן מפקד מדור בני ישיבות - תל השומר

פעילות:
מאתר מתגייסים פוטנציאליים בלשכת הגיוס, מונע מהם מעמד בן ישיבה, ומפעיל עליהם מערך פיתוי ושכנוע.

פרופיל:
בבחרותו נזרק פעמיים מהישיבה, נכשל בלימודיו בכולל, בוער לו לבנות מודל חרדי - שאינו לומד ועושה צבא.

אודות:
שם: יהודה אלתר גליקמן. **גיל:** 31. **ת.ז.:** 38802534.
כתובת: פיק"א 9 פתח תקווה. **טל':** 03-9094747. **חוז:** ליטאי.

10
11
12 "מאתר מתגייסים פוטנציאליים בלשכת הגיוס, מונע מהם מעמד בן ישיבה, ומפעיל עליהם מערך
13 פיתוי ושכנוע... בבחרותו נזרק פעמיים בישיבה, נכשל בלימודיו בכולל, בוער לו לבנות מודל חרדי-
14 שאינו לומד ועושה צבא".

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

גב החוברת הינו התרשים הבא:

לפי הטענה, שתי החוברות המוזכרות לעיל הופצו בדוא"ל תחת השם "ויזנב" (כנראה הכוונה להקשר המקראי "ויזנב" על רקע אזכור העמלק בדברים כה יח) ובקבוצות ווטסאפ נרחבות (נספח 3).

לפי הטענה, נראה כי חלק מהקבוצות הן קבוצות של משרתי צה"ל, שם פורסמו החוברות בין החברים (קבוצת "מדור בני ישיבות" וקבוצת "חוד החנית ל"ג תה"ש").

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 כמו כן, נטען כי "חוברת הציידים" פורסמה גם בעיתון "הפֶּלֶס" בתפוצה רחבה אך לא הוצג העתק
- 3 הפרסום.
- 4
- 5 במהלך חודש יוני 2015, בעקבות הפצת חוברת ה"ציידים", פורסם פשקוויל בבתי-כנסת בשכונות
- 6 "מאה שערים" ו"גאולה" ובו קריאות "סורו טמא...אין כניסה לעוטי הבגדים הצואים".
- 7
- 8 להלן הפרסום (נספח 7 לתביעה):
- 9

- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 עוד פורסמו ידיעות הכפשה בעלון "ואת עמלינו" המופצים ברחבי הארץ, בבתי-כנסת תוך שימוש
2 בביטויים כגון:

3
4 **"ציד הנפשות מתגבר - ישיבות כלאיים עם הכוונה למסלולי צבא... תלמידי ישיבות... נפלו במלחמות**
5 **הצבא... צידי הנפשות מטעם הצבא..."** ועוד כהנה וכהנה הכפשות וקריאות להחרים ולנדות את
6 המגייסים (נספח 8 לתביעה).

7
8 בנוסף, פורסמה קריאה מפורשת לנקיטה במעשי אלימות במגייסים, במסגרת פשקוויל שפורסם תחת
9 הכותרת "מבצע חרקירי" ובו ביטויים כגון:

10
11 **"ויקח רמח בידו ולעשות לכל חרד"ק וחרד"ק באשר הוא, חרקירי, עד אשר יתמו מח"טיאי הרבים...**
12 **ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הזה... המעוניינים למסור נפשם לצאת למלחמת הקודש יתקשרו..."**
13 (נספח 9 לתביעה).

14
15 **הפרסום השלישי:** נטען, כי נתבע 4 השאיר בקולו הקלטות ובהן לשון הרע למשמע הרבים ב"קו
16 ההגנה" כלומר בקו טלפון ובו שיחות מוקלטות המושמעות לכל מתקשר.

17
18 לטענת התובע, לקו זה אלפי מאזינים בארץ ובעולם.

19
20 לפי הטענה, בקו זה הוקלט קולו של נתבע 4 כשהוא מכפיש את התובע באלו המילים:

21
22 **"רשת הציידים נחשפת... מי אתה סגן מפקד הממ"ח יהודה גליקמן, עם חשיפתה של רשת הציידים**
23 **הגלויה והסמויה ולאור הרעש התקשורתי הגדול סביב הפרסום של מפקד הממ"ח וסגנו החרדק**
24 **שתפקידם הקודם היה צייד חרדים למסלולי שמד, קו ההגנה בפרופיל מיוחד לדמותו של... חרדים**
25 **למסלולי השמד, החרדק יהודה גליקמן... על פועלו המיסיונרי של יהודה גליקמן במשיכת חרדים**
26 **למסלולי השמד בצבא. ולסיום על חזונו של גליקמן והעדויות המזעזעות על פועלו בתוך לשכת השמד**
27 **בתל השומר... שם הוא נהפך לא לחינם לסגן המפקד של הממ"ח... שדרכו השלטונויות רוצים להעביר**
28 **עשרות אלפי חברי ישיבה, למפות ולמיין, לסגל ולקרר וגם להפיל".**

29
30 **יהודה גליקמן, סגן מפקד לשכת הצייד בני הישיבות בתל השומר, הוא המנוע שמאחורי הצלחת**
31 **מסלול השמד... המנוע מאחורי נפילת מאות חרדים למסלול השמד... הבנו שגליקמן רשום על**
32 **הפטנט לפיו מבחני הקבלה יצליחו כדי שעוד ועוד חרדים יפלו למסלולי השמד... בעיני קידוש שם**
33 **שמיים... של חוטא ומחטיא זה, שקורא למעשיו הנלוזים קידוש שם שמיים ושואף לשנות את הציבור**

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 החרדי. אכן צייד למופת, נראה כמו חרדי ועובד, הקול קול יעקב והידיים ידי עשו, צייד למופת נראה
- 2 כמו חרדי ועובר בשירות החילונים... "
- 3
- 4 "...נחשוף תחילה עובדות שישפכו אור נוסף על הממ"ח ותפקידו ומי שישמע אותם לא יוכל לברוח
- 5 מהאמת הכואבת והמחייבת... חבריו מספרים כי ענייני דת לא מעניינים אותו כלל, השם ירחם... עצם
- 6 הדבר שהלך לצבא... והוא מסתובב עם המדים המסואבים והוא אף מסית ומדיח אחרים... מה תפקידו
- 7 של המשת"פ הזה בצבא... תפקיד של הצייד הכי טוב, זה צייד מבפנים, שנראה טבעי, הוא מעורה,
- 8 מכיר מבפנים את החברה החרדית, ונראה כביכול אחד משלנו, וזהו תפקידו לפרוץ מבפנים ולצוד
- 9 צייד... "
- 10
- 11 "...מותאר כמנוע שעומד מאחורי מסלול השמד השחר... חדר של גליקמן שחזותו הקיצונית כחרדית
- 12 לכל דבר, כמו אברך כולל רק עם מדים, תלויה תמונה שלו יחד עם פריצות ודי המבין... "
- 13
- 14 "...הם רוצים שנמשיך להתייצב כצאן לטבח בלשכות הגיוס... החרדקים בהיסטריה ופתחו בקמפיין
- 15 הגוועלד להצלת המשך פעילותם של רשת הציידים והמיסיונרים הצבאיים בלשכת גיוס תל השומר
- 16 ובשאר רחבי הארץ... מפקד הממ"ח וסגנו הם יעקב ראשי מזרחניק ויהודה גליקמן החרדק... הם
- 17 עשו להשמד שחר ומונו ללשכות הגיוס בשל ניסיונם להפיל למסלולי השמד... " (נספח 10א לתביעה).
- 18
- 19 בהקלטות נוספות (נספחים 10ב, 11 ו-13), חוזר הדובר, לפי הטענה – הנתבע 4 - על הדברים ומוסיף
- 20 כי אשת התובע פנתה לשרים ולרמטכ"ל בבקשת עזרה להמשיך ב"מלאכתם השפלה" וכן פנתה
- 21 למשרה על הפרסומים והתראיינה בטלוויזיה והוסיף עוד כי "הם חוששים מאוד ורועדים שמא
- 22 בעקבות הפרסום הוא יצליח לחרדק פחות יהודים... השדרן החליט לטמון לה מארב ואמר לה... כי אכן
- 23 בעלה הוא סוג ב', הוא נכשל, ומכיוון שהוא משרת בצבא הציבור החרדי רואה בו ובשכמותו כאחד
- 24 שנמצא מחוץ למחנה ושמו מוכתם".
- 25
- 26 (חוות דעת מומחה ביחס למהימנות ההקלטות והתמלולים והשוואת קולו של נתבע 4 למושמע
- 27 בהקלטות צורפו לתביעה).
- 28
- 29 **(ב). הקשר הנתען של הפרסומים לנתבעים:**
- 30
- 31 לטענת התובע, הנתבע 1 הוא האחראי לפרסום "חוברת שמד בלשכות הגיוס".
- 32
- 33 לטענתו, הנתבע 2 אחראי לפרסום "חוברת הציידים"/"צידי הנשמות", ולפרסום בדואר אלקטרוני
- 34 יחד עם נתבעים 1 ו-3.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1
2 לטענת התובע, **הנתבע 4** אחראי לפרסומים בקו השיחות "קו ההגנה" של "הוועד להצלת עולם
3 התורה".
4

5 החוברות והפרסומים המיוחסים לנתבעים 1 – 3 הם אנונימיים - לא מצוינים בהם שמות הכותבים
6 ולא ניתן לזהות מתוך בחינתן מי יצר אותן, מי הדפיסן ומי הפיצן.
7

8 ההקלטה ב"קו ההגנה" היא בקולו של נתבע 4.
9

10 לפי הטענה, הנתבעים במעשיהם הוציאו את דיבתו של התובע והסבו לו נזק רב.
11

12 **(ג). נזקו של התובע:**
13

14 התובע טען כי הפרסומים הפכו אותו ואת משפחתו ללעג ולקלס בקהילה החרדית בפרט ובציבור הרחב
15 בכלל, והכל נעשה בכוונת מכוון כדי להוציא דיבתו רעה ולנדותו מהקהילה.
16

17 בנוסף, טען כי נוכח הפרסומים חוו ילדיו טראומה, משיחות הטלפון שהתקבלו בביתו בשעות הלילה
18 המאוחרות ובשעות הבוקר על-ידי מטרידנים שנהגו לקלל ולנתק.
19

20 לטענתו, מדובר בעשרות שיחות ביום, אשר יחד עם הפרסומים המשפילים והמטרידים, גרמו לתובע
21 ולאשתו למתח נפשי כבד, מחשש להתנכלות לאור פרסום תמונתו ושמו הוא חושש להתהלך בשכונות
22 החרדיות כשהוא לבוש במדי צה"ל.
23

24 בגין פרסומים אלו התביעה היא לפיצוי של **2,400,000** ₪ לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ והוצאותיו, פרסום
25 הודעת תיקון ו/או הכחשה ו/או התנצלות, פרסום פסק-הדין וחידלה מפרסומים נוספים.
26

27 **ב. טענות הנתבעים:**
28

29 **הנתבעים 1-3 מכחישים כל קשר לפרסומים המתוארים בתביעה והמתייחסים אליהם.**
30

31 הנתבעים הכחישו קשר לכתובות הדוא"ל ולגופים באמצעותם פורסמו הפרסומים.
32

33 הם טענו כי מטרתה של התביעה להרתיע מבקרים המתנגדים לגיוס (ובהם הנתבעים), תוך פגיעה
34 בחופש הביטוי ובשיח הדמוקרטי.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1
2 טענו כי חוק איסור לשון הרע אוסר על יצירת או חיבור תוכן המהווה לשון הרע וכי אין להם, כל קשר
3 ליצירת או חיבור התוכן.
4
5 כן נטען כי התובע נמנע מלהגיש תביעה נגד אותם גופים שפרסמו, כמו עיתון "הפלא", ונגד אחרים
6 ששמותיהם ומספרי הטלפון שלהם מצויים בקבוצות ה"וואטסאפ".
7
8 **נתבע 4** אישר כי הוא זה אשר אחראי להקלטה, כשדרן, ב"קו ההגנה", אולם טען כי הפרסום נשא
9 אופי "חדשותי", אינפורמטיבי, שמטרתו לדווח למאזיני "קו ההגנה" הנמנים על הקהל החרדי אודות
10 מצב הדברים ואודות כתבות שפורסמו.
11
12 לטענת נתבע 4, דבריו הם הצגת **עמדת הרבנים**, בבחינת "אמת דיברתי" יחד עם הבעת דעה וביקורת
13 לגיטימיים בעניין ציבורי בעל חשיבות רבה.
14
15 הנתבע 4 לא הכחיש כי הוא הדובר ב"קו ההגנה" והסכים שהדברים נאמרו על-ידו.
16
17 עוד עולה מפרשת ההגנה, כי הם אכן מחזיקים בדעה המתנגדת לגיוס חרדים לצה"ל וכי זוהי דעת
18 הרבנים וגדולי התורה, הקוראים לחרדים להתרחק מהצבא, לא לשתף פעולה ולא התגייס לצבא
19 "בשום פנים ואופן" (כדבריהם).
20
21 לפי הטענה, אין המדובר בלשון הרע כלל אלא בהבעת דעה ביקורתית לגיטימית, אמירת אמת ושימוש
22 בביטויים "שכל הרבנים משתמשים בהם בעניין זה" (סעיף 39 לכתב ההגנה).
23
24 הנתבעים טענו, כי התובע עצמו הוא שהכתיב את שמו ושם משפחתו בקרב העולם החרדי, כאשר
25 התריס נגד העולם החרדי וכשהסתכן בהתנהגות בניגוד למקובל בחברה זו.
26
27 כן עלתה הטענה, שלפיה התובע השתמש בחוקר פרטי שלא כדין.
28
29 בכתב התשובה ציין התובע, כי בשיחה בין חוקר פרטי לבין הנתבע 2 אישר האחרון כי נתבע 3 הוא
30 שהכין את "חוברת הציידים" וכי נתבעים 1 ו-2 סייעו לו וכן שנתבע 1 "הדפיס הרבה" העתקים מן
31 החוברת.
32

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 עוד נמסר בכתב התשובה כי תפקידו של התובע במדור בני ישיבות היה להעניק אישורי דחיות גיוס
2 לתלמידי ישיבות או פטור משירות צבאי וכלל לא עסק בגיוס חרדים לצה"ל, כך שממילא הביקורת
3 שמותחים הנתבעים נגד הגיוס אינה נוגעת לתובע.

4
5 כמו כן, הודגש כי הכפשות הקיצוניות מבזות את התובע ופוגעות בשמו הטוב, מטרידות אותו ומסכנות
6 אותו בалиמות של ממש, חורגות באופן ניכר מגבולות חופש הביטוי.

7
8 טענה נוספת שהועלתה בכתב התשובה היא כי נתבעים 1-3 נעצרו בהליך פלילי ונקבע כי קיים חשד
9 לגביהם להפצת "חוברת הציידים" (עמ"י 26493-01-16 – מחוזי ירושלים, מ"י 24087-01-16) וכי
10 נאסרה יציאתם מן הארץ בחשד לפגיעה בפרטיות ובפרסום לשון הרע בגין פרסום פרטי מגייסים.

11
12 **היועץ המשפטי לממשלה הצטרף להליך ומסר את עמדתו המשפטית.**

13
14 **ג. דיון:**

15
16 **(א). עדות התובע:**

17
18 אישר את הדברים שהובאו בתצהירו (עמוד 19 שורה 32 והלאה).

19
20 אישר כי הוא יזם את הכתבה שהייתה בערוץ 2 על הנושא (עמוד 20 שורה 7 והלאה).

21
22 מטרתו לא הייתה עשיית יחסי ציבור לתביעה, אלא כדי "למגר את התופעה הזו..." (עמוד 20 שורה
23 24).

24
25 תיאר את תוצאות פרסומה של חוברת הציידים עד למועד ניהול המשפט: "...שעדיין ממשיכים לסבול
26 גם אני מדי פעם כן ממשיכים הטרדות וטפטופים אבל לא כמו בעבר..." (עמוד 20 שורות 27 – 28).

27
28 דחה את הטענה, כי בפרסמו את העניין בערוץ 2, למעשה פגע בשמו הטוב, משום ש"השיימינג כבר
29 נעשה..." (עמוד 21 שורה 24).

30
31 הסביר מה היה תפקידו במסגרת שירות הצבאי: "תפקידי להסדיר את מעמדו של הבחור לפי החוק,
32 נקודה" (עמוד 31 שורה 1).

33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שכר חוקר פרטי ונתן לו סקירה כללית (עמוד 31 24 והלאה), מסר בידי מספר שמות של חשודים,
- 2 ביניהם כאלה שאינם נתבעים (עמוד 31 שורה 34).
- 3
- 4 מסר תלונה במשטרה ולמיטב ידיעתו התיק מונח על שולחן הפרקליטות להחלטה (עמוד 33 שורה 7).
- 5
- 6 אימץ את הדברים שאמר לכתבת ב"ווינט", והסתייג מחלקים מההווים כותרות או הבעת דעה של
- 7 הכתבת עצמה (עמוד 34 שורה 5 והלאה).
- 8
- 9 לא צירף לתביעה נתבעים הקשורים לפרסומים ברשת ה"וואטסאפ" "בגלל שזה היה שרשרת של
- 10 הדברים שפורסמו במיילים ובדברים האחרים" (עמוד 37 שורה 9).
- 11
- 12 את נתבע 2 ייחד בעניין זה, משום שהוא "יצר את החוברת" (עמוד 37 שורה 13).
- 13
- 14 את עיתון ה"פלאס" לא תבע משום שהעיתון "עשה תקציר של מה שהיה בבית משפט ופורסם בכל מקום
- 15 אחר" (עמוד 37 שורה 25).
- 16
- 17 העיד מה קרה לו נוכח הפרסומים: "...הבאתי את זה כדי להראות מה עושים לחייל חרדי כמו שאני
- 18 חטפתי ביצים כשהלכתי בשטראוס בירושלים, או כשהלכתי להורים שלי ושמעתי התלחשויות
- 19 בעקבות חוברת הציידים אז כן אני לא יכול להיכנס לבית כנסת כי יצלבו אותי במקרה הטוב" (עמוד
- 20 37 שורות 32 – 35).
- 21
- 22 אני מקבל את עדותו של התובע, בהיותה מהימנה ואמינה, כבסיס לקביעת ממצאים, כנדרש בהליך
- 23 זה.
- 24
- 25 התובע אינו יודע, מידיעה אישית, ישירה, שאינה בגדר עדות מפי השמועה, מי פרסם את חוברת
- 26 ה"ציידים" ואת שאר הפרסומים, שלפי הטענה מהווים פרסום לשון הרע, אלא שידעתו התקבלה
- 27 בדרך של חקירה שעשה אחר, ובאופן של מסקנות בדיעבד.
- 28
- 29 עדותו של התובע הייתה הגונה, מאוזנת, הוא לא חיפש נקם, אלא שמטרתו בהגשת התביעה הייתה
- 30 השגת הרתעת היחיד, הרתעת הרבים, הכרה בפעילותו האמתית במסגרת המדור לגיוס חרדים והכרה
- 31 בשמו הטוב.
- 32
- 33 עיקר עדותו טמונה בנזק לשמו הטוב.
- 34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 ואכן, התובע תיאר בעדותו ובתצהירו את נזקו, את הפרסום, את סבלו וסבל בני משפחתו, באופן שלא
2 ניתן להפריד בראיות חיצוניות בעלות משקל.

3
4 **(ב). אשת התובע, הגב' עדי גליקמן - תצהיר ועדות:**

5
6 הגישה תצהיר ובו פירטה אודות התמיכה והחיזוק שהיא מעניקה לבעלה נוכח הפרסומים.

7
8 תיארה את ההטרדות בקבלת שיחות טלפון רבות לטלפון הביתי, ההשפלה, הקללות שספגה, הלחץ
9 הנפשי נוכח האיומים על חיי בעלה והחשש שלא יקבלו את בנם למערכת החינוך במקום מגורם החדש.

10
11 הדגישה כי הם נאלצו לנתק את קו השיחות הנכנסות לטלפון הביתי בשל הטרדות בלתי פוסקות ואת
12 הניתוק מבני המשפחה והחברים שמתגוררים בשכונות חרדיות.

13
14 בעדותה אמצה את הדברים.

15
16 היא הסבירה מדוע נאותה להתראיין לאמצעי התקשורת: "...החשיפה הייתה מאוד קשה אבל הגעתי
17 למסקנה שזו הדרך שלנו בעצם ליצור הרתעה כדי למגר את התופעה הזו" (עמוד 16 שורות 16 – 17).

18
19 השיבה, כי הם נאלצו לעזוב את היישוב אלעד "משיקולים פנימיים", כלומר בלא קשר למתואר
20 בתביעה (עמוד 16 שורה 25 והלאה עמוד 17 שורה 16).

21
22 מסרה את תפיסת עולמה הכללית, כלומר ש"לימוד תורה לשמה זה ערך העליון...אבל במידה ויש
23 איזושהי בעיה...חנוך לנער על פי דרכו...אם מישחו לא יושב ולומד תורה לשמה, הוא צריך לפחות
24 לעשות את המוטל עליו וללכת לשרת את מדינת ישראל" (עמוד 18 שורות 7 – 12).

25
26 אני מקבל עדותה, שהייתה מהימנה, אמינה, כנה, מאוזנת ושקולה, במיוחד כאשר אין מדובר בעדות
27 השוכנת בלב ליבה של הסוגיה השנויה במחלוקת בתיק זה.

28
29 **(ג). דודו גבאי, תצהירו ועדותו:**

30
31 חוקר מטעם התובע, פירט בתצהירו את פעולות החקירה שבוצעו.

32
33 אפנה בעניין זה לדוח החקירה מטעמו.

34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 החוקר תיאר כי ביום 30.7.15 (נראה כי הפגישה הייתה ביום 29.7.15) התקיימה פגישה עם נתבע 2,
- 2 זאת תחת סיפור כיסוי לפיו אדם מטעם החוקר (אחיו) מבקש עזרה בעניין זימון לגיוס של בן משפחה
- 3 חרדי שאינו רוצה להתגייס והצבא מטריד אותו בטלפון.
- 4
- 5 החוקר הגיע לפגישה כשהוא מצויד במכשיר הקלטה.
- 6
- 7 לפי הטענה, הנתבע 2 שאל על סיבת הפניה וכשהחוקר אמר כי המשפחה מוטרדת מהגיוס של בן
- 8 משפחתה, השיב הנתבע 2 שיביא מחשב ודיסק-און-קי עם חומרים שהוא מעוניין להציג לחוקר,
- 9 ולדבריו: "הרבה חומר בעניין".
- 10
- 11 כשהחוקר אמר לנתבע 2 כי גם לו יש תמונות שכן המשפחה המועמד לגיוס צילם בלשכת הגיוס, השיב
- 12 הנתבע 4 "אני צריך את הדברים האלה... מצוין. זה יעזור".
- 13
- 14 כעבור מספר דקות שב הנתבע 2, הפעיל את מחשבו, חיבר את הדיסק און קי והחל להציג את הקבצים
- 15 ולהסביר לחוקר, כך:
- 16
- 17 "אני אסביר לך באופן כללי איך זה עובד. הם לקחו לעצמם מטרות בצבא... והם צריכים לתפוס...
- 18 כמות של חרדים... עכשיו בשביל זה הכל מותר... להציק, לאיים... כל מי שאין לו גב חזק, אתה יודע".
- 19
- 20 ובהמשך כשנשאל על-ידי החוקר מי האחראי בלשכת הגיוס, הנתבע 2 משיב: "יש אחד בשם גליקמן...
- 21 יש לי תמונה שלו כאן כבר... צידי הנשמות זה נקרא... הציידים... זה הפנים והשמות... יוסי כהן ראש
- 22 מדור שירות חרדים... ראש הנחש... כסף זה מה שמעניין אותו... הוא יודע טוב מאוד שאנחנו עוקבים.
- 23 כתוב על כל אחד, כתבנו הכל... לכל אחד יש פה פירוש... (ממשיך להקריא)... יהודה גליקמן הוא אחד
- 24 המסוכנים ממש... מסוכן גדול... אני יכולה להגיד לך שהוא פחדן גדול, זה דבר ראשון... הוא רץ
- 25 למשטרה... אין לו חומר... אין משהו פלילי שאפשר לעשות... אשתו גם פתחה תיק במשטרה... גליקמן
- 26 הזה הוא העבודה שלו במדור בני ישיבות תל השומר... יש "שחר צופים"... זה אומר שהם יושבים שם
- 27 בתל השומר, יש לנו הרבה מידע עליהם... מסתכלים מה קורה כשבחור שומע דברים. זאת אומרת
- 28 הם רואים חייל מפטפט עם בחור, חייל זורק לו איזה מילה "כשהייתי ב... בגבול, כשהייתי בזה"
- 29 רואים איפה... איפה העיניים של הבחור נדלקות...".
- 30
- 31 כשהחוקר שאל את הנתבע 2 אם התובע "נכשל באיזה כולל", הוא השיב "נכון... הוא הרגיש בעצם
- 32 שהוא נפל, הוא רוצה לבנות מודל של אנשים כמוהו... וזה הוא עובד לשכנע במגוון של צורות... מנסה
- 33 לשכנע בחורים בעצם שזה יהיה דבר נורמאלי בציבור החרדי שהולכים לקו שלו... הוא בן אדם מאוד
- 34 מיושב ורציני. מסודר בחיים וזה, ויש לו דעה ברורה והוא באמת רוצה לתרום ככה לציבור החרדי...

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הוא נהנתן... מה שהוא מחפש שהציבור החרדי הנורמאלי, הנורמה של הציבור החרדי תהיה ללכת
- 2 לעשות צבא. זה מה שהוא רוצה. למה? כי הוא מרגיש לא טוב, כי הוא מרגיש שהוא בעמדה נחותה...
- 3 למחוק את הקטע הזה שהוא עשה צבא. שזה יהיה נורמאלי ברחוב החרדי... זה האידיאולוגיה שלו..."
- 4
- 5 לאחר מכן כשנשאל על-ידי החוקר אם התובע לא מפחד, הנתבע 2 השיב: "הוא גר בפתח תקווה, הוא
- 6 לא גר בבני ברק... זאת אומרת באזור יותר פושר... הוא פה התחיל לפחד כשהוא ראה שהרחוב החרדי
- 7 נהיה סוער אז הוא חטף פחד... יש לנו תמונות שלו גם מתוך הלשכת גיוס. זה התמונות שלו שהוא
- 8 מגייס... הוא מסתובב שם... דורש שיקראו לו "הרב"... יכול להיות שזה משפיע על כל מיני בחורים
- 9 פשוטים... אומרים "לך תדבר עם הרב" והוא נראה מישהו חשוב... כי זה עושה רושם על בחורים".
- 10
- 11 והוא ממשיך ואומר: "יש לו תמונות עם נשים, שמה הוא כבר לא מתבייש, שמה הוא תולה את זה...
- 12 אין לו בושה... כל מיני דברים, יש לו עם נשים... בלשכה הפנימית שלו... בחוץ יותר הצגה".
- 13
- 14 בהקשר של תמונות נוספות של "מגייסים" נוספים, אמר הנתבע 2 על אחר "יש לנו כבר שם שלו, יש
- 15 הרבה תמונות שלו... אז עוד לא ידעו את השם שלו, יש מהדורה חדשה... עוד לא קיבלתי אותה".
- 16
- 17 בהמשך, כשהחוקר שאל מי הם השניים הכי מסוכנים, ענה הנתבע 2: "גליקמן ויוסי כהן", וכשהחוקר
- 18 שאל מה התכנית ומציע את עזרתו, ענה הנתבע 2: "דבר ראשון אם אנחנו נדפיס את החוברות האלה
- 19 להפצה ארצית לכל האזורים החרדים בארץ, זה כבר מכת מוות בשביל כל החבר'ה כאן. אנשים...
- 20 יצאו מתחת לאדמה.... דבר שני אנחנו צריכים להדפיס על כך (כך במקור) אחד דף עליו. זאת אומרת
- 21 תמונות שלו לבד, ואז לפזר בכל האזור של הבית שלו, בית כנסת שלו, בחדר שלו."
- 22
- 23 והחוקר שאל: "מה נכתוב על התמונה? הנתבע 2 ענה: "מה שכתוב כאן ועוד תוספות, קצת סיפורים,
- 24 קצת דברים וזה, להפיץ בכל האזור שמה... מוכר נשמות... אם היה אפשר לעשות אספות ליד הבית
- 25 שלו או הפגנות וכל מיני דברים כאלה".
- 26
- 27 החוקר הוסיף ושאל: "ואיך אנחנו מדפיסים את החוברת?... מי מדפיס?". הנתבע 2 השיב: "יש בית
- 28 דפוס שיסכים... זה קצת לא מסתדר עם המשטרה, אבל זה בסדר, יש מי שיעשה. זה נשים כסף אם
- 29 יש בית דפוס שיסכים... והפצה זה אני יכול לארגן, הבחורים שיפיצו אני יכול לארגן..."
- 30
- 31 ובהמשך כשהחוקר שאל אם ניתן לשלוח במייל, הנתבע 2 יצר קשר עם הנתבע 3 וזה הבטיח לשלוח
- 32 את החומרים למייל של החוקר.
- 33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

ובהמשך אמר הנתבע 2: "עכשיו אנחנו יכולים להוציא... להפיץ חומר על הצבא, מה באמת הולך שם... סיפורים, הקלטות, הכל זה, שלא יהיה בחור שלא יראה את זה... והחוברת הזאת לא רק זה, יש עוד הרבה חומר... החוברת החדשה, זה שדיברת איתו עכשיו, הוא עושה את הכל. זאת אומרת הוא כתב את הכל. הוא זה שהכין את זה... זה פיללי בעקרון... שלוימה פיין... הוא כותב את זה ואני ועוד אחד עזרו לו, בנימין חייט ואני. אנחנו עזרנו לו... חייט הוציא עוד... הוא לבד הוציא והדפיס, הוא הדפיס הרבה והוא הדפיס העתק חוברת "חרדים לשמד"... זה ו"שמד בלשכות הגיוס" הוא גם עשה..."

ובהמשך אמר: "אני אתה יודע מה יש לי? דמיונות לקנות כמויות של עכברים ולמלאות לכל אחד כזה את הבית... לשלוח לו משלוח, ארגז..."

בעדות, אשר נקטעה כדי לאפשר לו להעמיד את כל חומר החקירה שנאסף לרשות הנתבעים, אימץ את פעולות החקירה שנעשו (עמוד 40 שורה 27 והלאה).

בהמשך, שב אל דוכן העדים.

העד הסביר את אופי החקירה ותיאר את סיפור הכיסוי.

הוא אישר כי אחיו הציג בפני נתבע 2 מצג של אדם עשיר שהממון בידו (עמוד 62 שורה 3 + עמוד 69 שורה 13) אך כפי שאדון בהמשך, אני סבור שעניין זה לא ירד לשורש המניע של נתבע 2 למסירת הדברים ולא היטה את אמרותיו.

לא הגעתי אל המסקנה, כי היה כאן פיתוי והשאה של הרצון החופשי, והיו אלו דברי רהב והתרברבות בלבד בלא תוכן של אמת.

העד ביצע חקירה ביחס לחשודים נוספים, שלא העלתה דבר (עמוד 67 שורה 7 והלאה).

הסביר את אי מיצוי כל כיווני החקירה האפשריים עד תום, בכך ש"לא היה תקציב" (עמוד 68 שורה 31).

אני מקבל את עדותו בהיותה מהימנה ואמינה, וזאת מעבר לנדרש, שכן הראייה המרכזית אינה עדותו, אלא תוצר חקירתו, כלומר השיחה שבין אחיו לנתבע 2.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

(ד). שולי רמון, תצהירו ועדותו:

אחיו של החוקר הפרטי דודו גבאי.

האדם אשר נשלח מטעמו, אשר התחזה לדתי אמריקאי, הדואג מפני גיוסו של קרוב משפחתו והמוכן להירתם למאבק ולהשקיע סכומי כסף נכבדים.

שוחח עם נתבע 2, והקליט את השיחה המהווה ראיה מרכזית בתיק זה.

העיד על המפגש עם נתבע 2 ועל הקלטת השיחה (עמוד 42 שורה 16 והלאה).

הוא הפעיל את מכשיר ההקלטה בעצמו (עמוד 42 שורה 27 + עמוד 43 שורות 22 – 23).

וכן: "אני היחיד שהקלטתי" (עמוד 43 שורה 29).

אני מקבל את עדותו של העד.

אין להבין מה היגיון יש בטענה, כי העד הקליט את שיחתו עם נתבע 2 ובה בעת החליט, אחיו החוקר הפרטי להוסיף הקלטה משל עצמו, בלא ליידע את אחיו.

אף אם לצורך הדיון, כך היו פני הדברים, כלומר ששניהם הקליטו את הפגישה, כל אחד בהקלטה נפרדת, ואיני קובע זאת, הרי שההקלטה שהקליט שולי רמון אינה בגדר האזנת סתר וקבילה כראייה במשפט.

כידוע, חוק האזנת סתר, התשל"ט – 1979 מגדיר: "האזנת סתר" – האזנה ללא הסכמה של אף אחד מבעלי השיחה".

לפיכך, יש לדחות את הטענה כי מדובר בתוצר של האזנת סתר.

אמנם סעיף 3 לחוק החוקרים הפרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב – 1972 קובע כי אדם לא יעסוק בחוקר פרטי אלא אם יש ברשותו רישיון לעסוק במקצוע זה והעד אינו חוקר פרטי, אך לא הוא זה שביצע את החקירה הפרטית, אלא אחיו, ולאחיו רישיון כדין.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 מעבר לכך, אין לפרש את האיסור שבסעיף הנ"ל, כחל גם על פעולות חקירה שבמסגרתן מפעיל חוקר
2 פרטי כדין אחרים שאינם חוקרים פרטיים (להבדיל מהאיסור על בעל משרד לחקירות לפי סעיף 11
3 לחוק), כשהוא עצמו מנהל ומפקח על החקירה, כפי שהדבר היה במקרה זה.

4
5 על כן, כן גם מסיבה זו אין לקבוע כי תוצרי החקירה אינם קבילים.

6
7 מעבר לנדרש, לא כל פעולה שאינה מקיימת את הדין, כלשונו, להבדיל מהאיסור בדבר האזנת סתר,
8 מובילה בהכרח להכרזה כי ראייה בלתי קבילה.

9
10 ויודגש: הראייה העיקרית אינה עדותו של העד אלא התוצר החקירתי, כלומר ההקלטה שלו עם נתבע
11 2 ומה שמצוי בה מדבר בעד עצמו.

12
13 **(ה). תצהירי הנתבעים ועדותם:**

14
15 **הנתבע 1** טען שהתובע היה מודע לכך שעיסוקו יביא לביקורת חריפה נגדו מצד רבים מהציבור החרדי
16 אך בחר לתבוע דווקא את הנתבעים כ"שעירים לעזאזל", למרות שיש בידיו ראיות נגד גופים אחרים
17 אותם יכול היה לתבוע.

18
19 הנתבע 1 שב והכחיש כל קשר לפרסום המדובר וחזר על טענות כתב ההגנה.

20
21 כן הוסיף כי עקב תלונת התובע ומעצרו, נפגעו ילדיו הקטנים נפשית כשראו את מעצרו בעיניהם.

22
23 בעדותו שב על הכחשתו ודחה כל קשר לחוברת הנטענת (עמוד 45 שורה 26 והלאה).

24
25 הערכתו למניע אמרתיו של נתבע 2 (עמוד 50 שורה 5 והלאה, עמוד 51 שורה 5) היא הערכה בלבד,
26 סברה, ואין לה כל משקל ראייתי.

27
28 למרות שעדותו הייתה פתלתלה ועתים מתחמקת (עמוד 59 שורה 1, 9 כגון שפירש "חרד"ק" כ"חרדי
29 מודרני") לא הוצגה ראייה הסותרת את עדותו, למעט האמור מפיו של נתבע 2, בהקלטה שאליה
30 אתייחס בהמשך.

31
32 **הנתבע 2** טען כי מניסיונו האישי, המודעות והחשיפה למכתבי הרבנים המתנגדים לגיוס, מנעה
33 טרגדיות משפחתיות כואבות ועל כן היה לו חשוב לפרסם שוב ושוב את מכתבי הרבנים וחומר
34 ההסברה בנושא.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 כן טען כי החוקר הציג בפניו עמדה המתנגדת לצבא והציע להשקיע כספים, והנתבע 2, כדי "ליצור
- 3 כימיה" העלה בפניו רעיונות הזויים ולא ישימים שיציתו את דמיונו של החוקר שהיה נראה לו "היפי
- 4 הזוי", כשכל כוונותיו היו לתעל את התרומה למטרות חיוביות ומעשיות.
- 5
- 6 עוד הוסיף כי **התברר** בפני החוקר כמי שמעורה בעניינים וכמי שיצר, יחד עם הנתבע 3 את חוברת
- 7 הציידים, ולדבריו - הכל בדיה, לא היה ולא נברא.
- 8
- 9 באופן דומה, שיבח את הנתבע 1 והציגו כאחד המעורה בעניינים ושערך את חוברת השמד בלשכת
- 10 הגיוס, והכל למען גיוס החוקר להשקעת כספים למטרה הנעלה.
- 11
- 12 הנתבע 2 טען כי בעקבות תלונתו של התובע במשטרה נגדו, יומיים לפני חתונת אחיו, הוא נעצר ולא
- 13 נכח בחתונה. תמונתו הופיעה בתקשורת והוא ספג קללות והשפלות. חייל שבר את המטריה שלו
- 14 ברחוב. ילדיו הוכו ואוימו על-ידי חרדים "מודרניים מסוגו של התובע" ואשתו ספגה קללות והטרדות
- 15 טלפוניות, והכל נמשך עד היום.
- 16
- 17 עדותו של נתבע 2 הייתה ברוח תצהירו (עמוד 72 שורה 18 והלאה).
- 18
- 19 הוא הכחיש כל קשר לחוברת ה"ציידים".
- 20
- 21 בעדותו לא זיחה את קולו בקלטת, אולם לא הרחיק את עצמו מן המפגש ומן השיחה שניהל (עמוד 74
- 22 שורה 20 והלאה).
- 23
- 24 העיד כי הקשר שלו עם הנתבע 3 הוא קשר של הכרות כללית טובה: "אנחנו סך הכל נמצאים באותו
- 25 מגור...יש מפגשים אקראיים, יש כינוסים, יש חתומות, היה מפגשים" (עמוד 75 שורות 25 – 26).
- 26
- 27 מבחינתו, נתבע 3, הוא בגדר אנשים "נאמנים" (עמוד 76 שורה 23), כלומר אנשים "שאני יכול לחתום
- 28 עליהם...הוא עשה עלי רשם אמין מאוד..." (עמוד 76 שורות 27 – 28).
- 29
- 30 כלומר, אין כל סיבה ברורה, מדוע באותו מפגש מוקלט, ינקוב נתבע 2 **דווקא בשמו של נתבע 3**.
- 31
- 32 אין בין השניים כל סכסוך – להיפך.
- 33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מעבר לכך, נתבע 2 לא מסר הסבר סביר, מדוע באותו מפגש הוא התקשר דווקא אל נתבע 3 כדי שישלח
- 2 אליו (אל האמריקאי) את המייל עם הקובץ המצורף.
- 3
- 4 נתבע 2 לא מסר הסבר סביר, המתיישב עם ההיגיון, מדוע ביקש מנתבע 3 לשלוח את "הסחורה"
- 5 בלשונו (עמוד 78 שורה 14), והנה, ראה זה פלא, נתבע 3 שולח אליו במייל קובץ של חוברת
- 6 "הציידים" כתור ה"סחורה" המבוקשת.
- 7
- 8 תשובתו של נתבע 2 שלפיה: "המילה סחורה זה היה כינוי נפוץ באותה תקופה בציבור שלנו לחוברת
- 9 הזו, בכל אופן בישיבת פונוביץ'..." (עמוד 78 שורה 16) היא תשובה חמקמקה, שיש לדחותה על הסף
- 10 מועבר לכך, כפי שנראה בהמשך, הנתבע 3 לא אישר אותה.
- 11
- 12 חריף ביותר מצב הדברים שבמסגרתו נתבע 2 מבקש את ה"סחורה", נתבע 3 שאינו מברר במה
- 13 דברים אמורים, שולח אליו את ה"סחורה", כאשר לפי עדותו של נתבע 2: "יש הרבה חוברות
- 14 שהתחברו, יש חוברות" (עמוד 94 שורה 25). וכן: "יש המון חוברות" (עמוד 97 שורה 35).
- 15
- 16 לאמור: אתמהה כיצד זה מכל ה"חוברות" ידעו השניים לחבר בדיבורם את מילת הקוד "הסחורה"
- 17 לחוברת ה"ציידים" דווקא.
- 18
- 19 נתבע 2 פשוט לא העניק מענה סביר והגיוני לשאלה זו (עמוד 99 שורה 11 והלאה: "ש: איך הוא יודע
- 20 לשלוח? נתבע 2: הוא הבין שמדובר זה...כי כמו שיש ביטוי...החוברות האלה היו נקראות סחורה.
- 21 בישיבת פונוביץ' ודאי...ש: אתה אומר לו תשלח את הסחורה ושמענו שהיו הרבה חוברות. ת: עובדה
- 22 שזו החוברת הכי רצינית ומפורסמת..."
- 23
- 24 אילו נתבע 2 חפץ לקבל כספים מאדם העשיר העומד בפניו – הא ותו לאו – אדם שאותו הוא פוגש
- 25 לראשונה – שאין לדעת אם הוא "אמין" – הוא בהחלט יכול היה לעשות כן על דרך של התרברבות
- 26 גורפת, בלתי מסויגת, בלא מסירת פרטים נוספים ובכלל זה את שמותיהם של נתבעים 1 ו 3 – ולא כך
- 27 עשה.
- 28
- 29 אני דוחה את עדותו של נתבע 3 כבלתי מהימנה, בלתי אמינה, בהיותה חמקמקה, שאינה מעניקה
- 30 הסברים סבירים לדבריו שהובאו בהקלטה ולשאלות המרכזיות שנשאל במסגרת החקירה הנגדית.
- 31
- 32 נותרנו עם אמרתו במפגש עם שליח החוקר הפרטי, שתועדה בהקלטה, שנמסרה כמשיח לפי תומו,
- 33 המדברת בעד עצמה.
- 34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 **הנתבע 3** טען בתצהירו דברים דומים לטענות הנתבע 1.
2
3 בנוסף, טען כי משלוח הדואר האלקטרוני לחוקר אינו פרסום המקום אחריות לפי חוק לשון הרע.
4
5 עוד הדגיש כי תלונת התובע במשטרה גרמה למעצרו לשווא.
6
7 ילדו הקטן נפגע נפשית עקב חיפוש על-ידי שוטרים בביתו וגם ילדיו האחרים סובלים מקריאות גנאי
8 והתעמרות מצד ילדי חרדים "מודרניים".
9
10 בעדותו (עמוד 110 שורה 21 והלאה) הכחיש כל קשר לחוברת ה"ציידים".
11
12 קיבל את חוברת ה"ציידים" במייל ושמר אותה כי "הזה היה חומר מעניין" (עמוד 112 שורה 1).
13
14 בניגוד לעדותו של הנתבע 2, הביטוי "**הסחורה**" לאו דווקא מתייחס לחוברת ה"ציידים": "ש: הוא
15 התקשר אליך ואמר שלח לי את הסחורה, ואתה ידעת מעשרות המיילים שאתה מקבל בשבוע לשלוח
16 דווקא את המייל הזה, מה אתה אומר על זה ? ...אתה לא מכיר את הביטוי **סחורה**, נכון ? אתה לא
17 מכיר. ת: **אני לא יודע מה זה....**" (עמוד 112 שורה 27 והלאה).
18
19 כאשר נמסר לו כי בעניין זה עדותו סותרת את עדות הנתבע 2 השיב: "אני לא אחראי לעדות של מר
20 מצבד" (עמוד 113 שורה 6).
21
22 כאשר הבין כי יש כאן סתירה שאינה ניתנת ליישוב, חמק מתשובה באומרו: "**אני לא זוכר את השיחות**
23 **המדויקות**...". לאחר מכן טען (בניגוד לגרסת נתבע 2): "...בהחלט יתכן אני מניח בהחלט שאני השבתי
24 לו ושאלו אותו האם אתה מתכוון לציידים..." (עמוד 113 שורה 22, עמוד 114 שורות 4 – 5).
25
26 אישר כי לבקשת נתבע 2 שלח אליו את המייל ובו הקובץ עם חוברת ה"ציידים" (עמוד 115 שורה 6
27 והלאה).
28
29 לא מסר הסברים סבירים לרצף הדברים ואני דוחה את עדותו בהיותה בלתי מהימנה ואמינה.
30
31 המייל ששלח, על הדברים שכתב, כפי שידון בהמשך, מדבר בעד עצמו.
32

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 הנתבע 4 טען בתצהירו כי הפרסום שהקליט ב"קו ההגנה" נעשה לאחר שהתעורר הד ציבורי בשל
2 "חשיפת רשת הציידים בתקשורת", והוא התייחס לכך כסקירת תקשורת והבעת דעה לגיטימית נוכח
3 העניין הציבורי, ולכל היותר מדובר בגידופים שאינם לשון הרע.
4

5 הנתבע 4 טען בתצהירו להגנות המנויות בסעיף 15 לחוק לשון הרע – חובה חוקית, מוסרית או חברתית
6 לפרסם. טען, שהפרסום נעשה להגנה על עניין אישי, הפרסום נעשה כהבעת דעה על מעשיו של התובע
7 כאדם ציבורי, הפרסום כביקורת והבעת דעה על דבר שעשה התובע בפומבי, הפרסום נעשה בתום לב.
8

9 כן טען כי המאזינים הם אלו שמתקשרים כדי להאזין ולא הנתבע 4 בעצמו פנה אליהם כדי להפיץ את
10 הפרסום.
11

12 בעדותו שב ואישר כי הקליט את הדברים ב"קו ההגנה" (עמוד 124 שורה 19 והלאה).
13

14 הקליט את דבריו מתוך מסמך כתוב, שהוכן מראש, שאותו הקריא (עמוד 127 שורה 22).
15

16 אם נתבע 4 חפץ להיבנות בטענת "אמת דיברתי" על עדותו של יעקב ישראל יונה הנ"ל, וזו ה"עדות",
17 שאלה כיוון בדבריו שהוקלטו, הרי שאין מדובר ב"עדות", אלא במשענת קנה רצוץ, שלא יכולה
18 הייתה להעניק לו כיסוי עובדתי לדברים שאמר.
19

20 מסר עדות זוחה, מתפלמסת ומתפלספת, שלא יכולה הייתה למתוח קו מבדיל בין החלק ה"עובדתי"
21 לחלק של "הבעת הדעה" שבדברים המוקלטים.
22

23 בשלב מסוים תהה בעצמו הכין הגבול בין עובדה להבעת דעה: "...זו פרשנות או הבעת דעה ? זו דעה
24 או אמרת דיברתי ? המנוע" (עמוד 141 שורה 15).
25

26 ברור היה שהקראת הכתבה מ"ווינט", כפי שמצאה ביטויה בהקלטה, הייתה בדרך מסולפת ביותר
27 (עמוד 129 שורה 6 והלאה).
28

29 הסכים, כי לאחר הגשת התביעה, קיבל ייעוץ משפטי, במסגרתו הוסבר לו כי הוא יכול היה להקליט
30 את הדברים בצורה מעודנת יותר, ובלא לנקוב בשמותיהם של אנשים וללא שימוש בביטויים חריפים
31 (עמוד 144 שורה 8 והלאה).
32

33 עדותו הייתה חמקמקה.
34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 כך למשל, לדבריו: "חרד"ק, זה שם כולל של חרדי מודרני. חרד"ק זה אדם שהולך לצבא, לא בצניעות
2 כמו שהולכים אצל החרדים" (עמוד 131 שורה 25) אך אין מדובר בכינוי לגנאי (ראו התנהלות השאלות
3 התשובות מעמוד 131 שורה 28 והלאה).

4
5 אני דוחה את עדותו.
6

7 **(ו). עדותם אמיר כהן ויעקב ישראל יונה:**

8
9 **אמיר כהן** הינו עד שנכח באולם בית-המשפט, במהלך הדיונים, לא מסר תצהיר, אשר מסר עדות חסרת
10 משקל, עמוסת עדויות מפי השמועה, סברות: "ראיתי איך המערכת עובדת", ובדין לא נחקר בחקירה
11 נגדית (עמוד 106 שורה 15 והלאה).

12
13 **יעקב ישראל יונה**, אף הוא עד שנכח באולם בית-המשפט, מסר עדות חסרת משקל, סיפר על
14 התרחשויות שבמסגרתה נגש לקבל "דחוי" מגיוס, זיהה שהחיילים המתגייסים במקום הם "חלשים",
15 מתוך "סקרנות" ראה את התובע, התיימר למסור ציטוט מפיו - עדות שממנה ניסו הנתבעים, בעיקר
16 הנתבע 4 לבנות בניין חלול, במסגרת "אמת דיברתי" (עמוד 108 שורה 28 והלאה).

17
18 **(ז). האם הנתבעים 1 – 3 האם אלו שאחראים לפרסומי לשון הרע המיוחסים להם:**

19
20 התובע צירף לתביעה ולתצהיר פרסומי לשון הרע רבים, אולם יש לברור רק את אלו שביחס אליהם
21 קיימות טענה ראייתית, אמתית, בעלת משקל המשייכת אותם אל הנתבעים.
22

23 **הראיה המרכזית** הקושרת את הנתבעים 1 – 3 לחוברת "**הציידים**" מוצאת ביטוייה בשיחה מוקלטת
24 שערך החוקר הפרטי ומי שנשלח מטעמו עם הנתבע 2, עת נפגש עמו בתאריך 29.7.15.

25
26 תחילה יש להסיר את הטענה כי השמע והתמליל הוא בבחינת האזנת סתר שלא כדין ולפיכך בלתי
27 קבילה במשפט.
28

29 מעדותו של החוקר הפרטי ושל הצד לשיחה למדתי, כי הצד לשיחה הוא זה שביצע את ההקלטה.
30 לאמור, אין מדובר בהקלטת שני דוברים לשיחה שלא בידיעתם, אלא בהקלטה שהקליט צד לשיחה.

31
32 אין הגיון לטענה, כי החוקר הפרטי, ישלח את אחיו, מטעמו, לשוחח עם הנתבע 2, במסגרת זו אחיו
33 הקליט את השיחה, ובלא שאחיו יודע, ובניגוד להסכמתו החליט החוקר להקליט, אף הוא, את
34 השניים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 הטענה אינה מתיישבת עם ההיגיון - לא אבין מדוע יבקש החוקר הפרטי להסתיר מאחיו, אשר מקליט
- 3 בעצמו את השיחה, את העובדה כי הוא עצמו מקליט את השניים בשיחתם.
- 4
- 5 על כן אני קובע כי ההקלטה והתמליל אינם האזנת סתר אסורה, ולפיכך קבילים כראיה במשפט.
- 6
- 7 האזנה לשמע המוקלט ועיון בתמליל מובילים למסקנה, כי **נתבע 2 לא פוּתה להגיד דברים נוכח**
- 8 **הבטחה או צפי לרווח כספי**, אלא מסר דברים מרצונו החופשי, הוסיף פרטים ומסר נתונים, **כמשיח**
- 9 **לפי תומו**.
- 10
- 11 אני קובע כי **נתבע 2 הוא זה שמשוחח עם החוקר הפרטי**.
- 12
- 13 מסקנה זו מתקבלת הן **מעדותו של החוקר הפרטי**, הן מהעובדה כי נתבע 2 לא הכחיש זאת בתצהירו,
- 14 הן מהעובדה שבעדותו **אימץ את התוכן** הנאמר שלא היה זר לו, התייחס אליו, והן מתוך האזנה ישירה
- 15 להקלטה תוך השוואה ישירה לקולו של נתבע 2 בעדותו.
- 16
- 17 במסגרת שיחה זו אמר נתבע 2 **דברים המפלילים אותו** ואת הנתבעים 1 ו 3, כדלקמן:
- 18
- 19 נתבע 2: **"אולי אני אביא לפה מחשב, אני אראה לך כמה דברים יש לי פה בדיסק או קי, הרבה חומר**
- 20 **בעניין"** (עמוד 3).
- 21
- 22 כלומר, **החוברת נמצאה בדיסק און קי**, שברשותו של הנאשם, להבדיל מקובץ קשור לתכתובת מייל.
- 23
- 24 נתבע 2: **"יש לי תמונות, אני אראה לך בדיוק על מה מדובר"** (עמוד 4).
- 25
- 26 כאשר החוקר אומר לנתבע 2, כי גם ברשותו תמונות מגיב נתבע 2: **"אני צריך את הדברים האלה"**
- 27 **(עמוד 5)**.
- 28
- 29 כלומר, הנתבע 2 **אוסף חומרים** מצולמים בנושא.
- 30
- 31 נתבע 2 מאשר לשאלת החוקר, כי יש עוד **חוברת שעומדת לצאת** (עמוד 5).
- 32

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 החוקר הבטיח לנתבע 2 רווח כספי ואמר לו: "אני אכניס לך מעטפה, זה לא בעיה" ונתבע 2 השיב:
- 2 "מצוין, זה יעזור" (עמוד 5), אך התרשמתי כי לא מניע כספי זה הוא שהוביל אותו למסור לו תרחיש
- 3 ופרטים מופלאים ומומצאים שלא היו ולא נבראו.
- 4
- 5 החוקר אמנם הציג בפני נתבע 2 מצג לוחמני באומרו לו: "באתי למלחמה קשה פה...", אך נתבע 2 לא
- 6 נרתע ומשיב לו: "מצוין".
- 7
- 8 מתקבל הרושם, כי החוקר התאים את עצמו לרצונותיו ומטרותיו של נתבע 2 כמו כפפה ליד, אך לא
- 9 פיתה אותו בפיתוי אשר פגע בחופש הרצון שלו למסור פרטים ונתונים, בבחינת יש מאין.
- 10
- 11 לאחר הפסקה קצרה (כחמש דקות – תצהיר דודו גבאי סעיף 5.18)(האזנה רציפה לשמע), נתבע 2
- 12 הצטייד במחשב נייד ובדיסק או קי ומציג בפני החוקר חומרים.
- 13
- 14 נתבע 2 הציג בפני החוקר את "חוברת הציידים" (תצהיר דודו גבאי סעיף 5.20).
- 15
- 16 נתבע 2 אזכר את התובע: "יש אחד בשם גליקמן...יש לי תמונה שלו כאן כבר" (עמוד 10). שמו של
- 17 התובע לא הגיע מצדו של החוקר, אלא מצדו של הנתבע 2.
- 18
- 19 נתבע 2 הציג בפני החוקר את חוברת "הציידים" (עמוד 11). הוא מסביר: "זה הפנים והשמות".
- 20
- 21 כאשר עולה שמו של יוסי כהן המאוזכר ראשון בחוברת, אומר נתבע 2: "הוא יודע טוב מאוד שאנחנו
- 22 עוקבים. כתוב על כל אחד, כתבנו הכל". (עמוד 13).
- 23
- 24 הנה כי כן, נתבע 2 משייך את עצמו בלשון רבים לכתיבת החוברת ואף לעריכת מעקב.
- 25
- 26 נתבע 2 המשיך והקריא לחוקר(מצטט) מתוך החוברת ועבר על הדמויות המאוזכרות שם (עמוד 14,
- 27 16, 18 והלאה). הוא הוסיף לכיתוב באורים, וניכר היה כי אין מדובר במי אשר פוגש את החוברת
- 28 לראשונה.
- 29
- 30 בשלב מסוים, הגיע נתבע 2 לעמוד בחוברת שם הובאו דברים ביחס לתובע ואמר: "יהודה גליקמן,
- 31 יהודה גליקמן הוא אחד המסוכנים ממש...כן. הוא מסוכן גדול..." (עמוד 25). הוא הסביר לו שהתובע
- 32 "פחדן גדול" שהוא הגיש תלונה במשטרה ושגם רעייתו עשתה כן (עמוד 25). נתבע 2 המשיך ותיאר את
- 33 פועלו של התובע ומחווה דעה: "הוא הרגיש שהוא נפל, הוא רוצה לבנות מודל של אנשים
- 34 כמוהו..."(עמוד 27).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1
2 נתבע 2 אמר על התובע: "יש לנו תמונות שלו גם בתוך הלשכת גיוס...". נתבע 2 אמר כי התובע
3 מתקרא "הרב" כי "זה עושה רושם על בחורים" (עמוד 30). לאמור, לנתבע 2 חומרים צילומיים
4 בהקשר של החוברת.
5
6 נתבע 2 אמר שיש לתובע בלשכה שלו: "תמונות עם נשים, שמה הוא כבר לא מתבייש, שמה הוא תולה
7 זה..." (עמוד 31). הנה בפנינו ראייה מה פרשנות חשבו נתבע 2 ו-4 למשפט של נתבע 4: "יש תמונה
8 ענקית על הקיר עם פריצות".
9
10 נתבע 2 המשיך והציג לחוקר את החוברת, כאדם המציג את מעשי ידיו וגאה בהם.
11
12 כאשר מגיעים לאחד בשם מאיר אלמקייס אמר נתבע 2: "יש לנו הקלטה שלו שהוא מדבר שהוא
13 מקווה שבעוד חמש עשרה שנה הם כבר יצליחו להגיע לגיוס בנות. יש לנו הקלטה..." (עמוד 34).
14
15 שוב, ראייה שהיא הודאה, שלפיה לנתבע 2 חומרי רקע, במקרה זה הקלטה, בהקשר של החוברת.
16
17 ודוק: נתבע 2 התנסח בצמד המילים "יש לנו" תוך כדי שהוא מציג לחוקר את החוברת (עמוד 35).
18
19 נתבע 2 אמר לחוקר: "יש מהדורה חדשה... עוד לא קיבלתי אותה... כי אין לי מייל אז אני הולך
20 ומקבל מחברים" (עמוד 35).
21
22 אמנם נתבע 2 ידע לומר ש"יש מהדורה חדשה", ועניין זה תומך בקשר שלו לחוברת, אך מנגד הסביר
23 שהיא אינה ברשותו כי אין לו מייל והוא כנראה מצפה לקבל את אותה מהדורה "מחברים". משפט
24 שכזה, שנאמר אף הוא לפי תומו, מרמז כי בהחלט יתכן שנתבע 2 אינו אביה מולידה של חוברת
25 הציידים, אך עדיין יש לו קשר ממשי אליה.
26
27 אילו רצה נתבע 2 רק להתרברב בפני החוקר, היה ממשיך ומתרברב, כי ברשותו המהדורה החדשה
28 ולא כך היה.
29
30 נתבע 2 המשיך ועבר על החוברת לעיני החוקר והקריא לו קטעים ממנה.
31
32 יצוין, כי קיימת סבירות שלחוברת היו מספר נוסחים, משום שנתבע 2 הקריא לחוקר גם קטעים שאין
33 למצוא אותם בחוברת שהוגשה לעיון בית-המשפט, כלומר מאחד הנוסחים האחרים.
34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כך, למשל, בעמוד 43 הקריא לו על אברהם המבורג, ועיון בחוברת המקורית שהוגשה בפניי מלמד, כי
- 2 אדם זה אינו מאוזכר בה.
- 3
- 4 נתבע 2 הצביע לחוקר על מודעה, כנראה מתוך החוברת ואומר לו: **"אתה רואה את המודעה הזאת ?**
- 5 **אני הוצאתי"** (עמוד 42) אך אין לדעת על איזו מודעה הצביע (במיוחד כאשר הם נמצאים בשלב
- 6 הקריאה של החוברת).
- 7
- 8 בעמוד 45 הפנה נתבע 2 את החוקר לתרשים שתואר לעיל, בגב החוברת ומקריא לו: **"זכור מה יעץ**
- 9 **בלעם בן בעור"** (עמוד 45).
- 10
- 11 עם סיום החוברת מסביר נתבע 2: **"זה חלק א', עכשיו פה יש לנו חלק ב'"** (עמוד 45).
- 12
- 13 **כלומר, שוב, ראיה לכך שנתבע 2 רואה את החוברת כשייכת לו יחד עם אחרים.**
- 14
- 15 נתבע 2 אמר כי אינו יודע כיצד מורידים את הקובץ לדיסק און קי (ובכך רמז לרמת הידע במחשבים
- 16 של נתבע 2 באופן שאינו מאפשר לו ליצור חוברת שכזו) (עמוד 45) אך אמר לו שיש לו "מישהו שישלח
- 17 לך במייל" (עמוד 45).
- 18
- 19 נתבע 2 סיכם, כי שני האנשים הכי "מסוכנים" הם התובע ויוסי כהן (עמוד 46).
- 20
- 21 החוקר אמר לנתבע 2, כי הוא "הולך להביא כסף" (עמוד 47).
- 22
- 23 נתבע 2 סיכם את תכניתו: **"טוב, אז אנחנו נדבר ראשון אם אנחנו נדפיס את החוברות האלה להצפה**
- 24 **ארצית לכל האזרחים בארץ, זה כבר מכת מוות בשביל כל החברה כאן"**. (עמוד 47).
- 25
- 26 הנה כי כן, נתבע 2 רואה את החוברת כשייכת גם לו, באופן שמאפשר לו להפיץ אותה ברחבי הארץ,
- 27 וגם מעיד על כוונתו ומניעיו, ליצור "מכת מוות" לכל אותם דמויות שבחוברת.
- 28
- 29 נתבע 2 הסביר: **"...זה דבר ראשון, דבר שני אנחנו צריכים להדפיס על כך אחד דף עליו. זאת אומרת**
- 30 **תמונות שלו לבד, ואז לפזר בכל האזור של הבית שלו, בית כנסת שלו, בחדר שלו"** (עמוד 47). על
- 31 התמונה יכתבו "מה שכתוב כאן ועוד תוספות... להפיץ בכל האזור שמה" (עמוד 47). **כלומר, נתבע 2**
- 32 **העיד במילותיו על כוונותיו כחלק מהשימוש בחומר שבחוברת.**
- 33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 החוקר שאל את הנתבע 2: "ואיך מדפיסים את החוברת?...?" ונתבע 2 השיב: "...יש בית דפוס
2 שיסכים...יש בית דפוס. זה קצת לא, זה קצת לא מסתדר עם המשטרה, אבל זה בסדר, יש מי
3 שיעשה, זה נשים כסף אם יש בית דפוס שיסכים". (עמוד 48). הוא הוסיף: "וההפצה זה אני יכול
4 לארגן, הבחורים שיפצו אני יכול לארגן".

5
6 בשלב מסוים, מתקשר נתבע 2 אל נתבע 3, ומבקש ממנו שישלח לו את "הסחורה" ונתבע 3 לא שואל
7 במה דברים אמורים ובאיזו "סחורה מדובר, אלא לאחר מכן הוא שולח לחוקר במייל שנמסר קובץ
8 ובו חוברת הציידים.

9
10 מעבר לכך, נתבע 2 רואה בחוברת כ"סחורה", משל אדם מדבר על קניינו, באופן המאפשר להעבירו
11 לסוחר תמורת תשלום.

12
13 אכן, בשלב מסוים נערכת הפסקה כדי שנתבע 2 יבקש שמישהו ישלח לחוקר את הקובץ עם החוברת
14 במייל (עמוד 49 – 50).

15
16 בעמוד 51 לתמליל מתוארת שיחתם של הנתבעים 2 ו-3. נתבע 2 מתקשר לנתבע 3 ולהלן שיחתם,
17 כאשר רק קולו של נתבע 2 נשמע:

18
19 נתבע 2: "תגיד לי, יש פה יהודי שיכול לעזור לנו בעניינים...אתה יכול לשלוח לו במייל את הסחורה
20 ?...אתה, אתה...אני אגיד לך את הכתובת מייל והטלפון ואתה זה...קח אותו שניה, קח אותו הוא
21 יגיד לך את הכתובת מייל...".

22
23 החוקר משוחח עם הנתבע 3 ומוסר לו את כתובת המייל למשלוח (עמוד 52) (תצהיר דודו גבאי סעיף
24 5.37 והלאה).

25
26 "כעבור זמן קצר" (בתום השיחה בין נתבע 2 לחוקר) (תצהיר דודו גבאי סעיף 5.38) שלח אליו נתבע 3
27 את המייל עם צירוף של קובץ חוברת "הציידים".

28
29 לאחר השיחה עם נתבע 3, חוזרים החוקר והנתבע 2 לשוחח.

30
31 נתבע 2 אומר: "עכשיו אנחנו יכולים להוציא...להפיץ חומר על הצבא, מה באמת הולך שם, שלא
32 יהיה בחור בארץ ישראל, בחור...שלא יתקרבו לזה ולא לבלבל אף אחד...סיפורים, הקלטות, הכל
33 זה, שלא יהיה בחור שלא יראה את זה...החוברת הזאת לא רק זה, יש עוד הרבה חומר, הם מבטיחים
34 הרבה הבטחות" (עמוד 53 – 54).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1
2 החוקר שואל את נתבע 2 אם "את החוברת ראשונה יש לך ?" ונתבע 2 שואל: "איזה ראשונה ?"
3 החוקר מסביר לו: "עכשיו הוציאו חוברת חדשה, זה מה שאמר לי", ולאחר מכן נתבע 2 אומר: "זה
4 הראשונים, יש עוד... (עמוד 54).
5

6 לאמור: נתבע 2 מתנהג בפגישתו עם החוקר, כאדם המציע את מרכולתו.
7

8 בעמודים 54 – 55 מפליל נתבע 2 במילותיו לחוקר את נתבעים 1 ו- 3 (את נתבע 1 קשר גם לחוברת
9 נוספת – לפי הטענה לפרסום הראשון):
10

11 "אה, אה, החוברת החדשה, זה שדיברת איתו עכשיו, הוא עושה את הכל. זאת אומרת הוא כתב את
12 הכל. הוא זה שהכין את זה, הוא זה עשה את ה. חוקר: כן ? איך קוראים לו ? נתבע 2: עכשיו
13 הוא... חיים קוראים לו. זה פלילי בעיקרון, כאילו אתה יודע, אבל... חוקר: איך קוראים לו ? שלוימה,
14 שלוימה פיין... שלוימה פיין... עכשיו הוא, הוא כתוב את זה ואני ועוד אחד עזרו לו, בנימין חייט ואני.
15 אנחנו עזרנו לו, יש בנימין חייט... עכשיו אה, חייט הוציא עוד, הוא לבד הוציא והדפיס, הוא הדפיס
16 הרבה והוא הדפיס העתק חוברת "חרדי לשמד", "חרדים לשמד" זה "שמד בלשכות הגיוס" הוא
17 גם עשה. זה תמונות הוא השיג ממשהו שיצלם בלשכת גיוס אה... אם יהיה... יהיה צורך שם, צריך
18 לשלוח עוד אנשים שיעשו זה. הצליח להשיג תמונות משם."
19

20 נתבע 2 שב וחוזר על כוונתו כי החוברת תופץ "בכל האכלוס של החרדים" (עמוד 55).
21

22 לקראת סיום השיחה (עמודים 56-57) הציע החוקר לנתבע 2 "מעטפה", נקב בסכום של "שלוש מאות
23 אלף שקל...". נתבע 2 משיב לו ש"זה קצת, לא מספיק" ומסביר כי יש צורך בכסף ל"הפצה"
24 ול"הדפסה". החוקר אומר: "אני מדבר על מעל מיליון לפחות", ונתבע 2 השיב: "מיליון זה בסדר"
25 (עמוד 57).
26

27 החוקר הסביר לו כיצד יקבל את הכסף באמצעות משרד צי"נג' ואף הוסיף כי "זה כסף קטן בשביל,
28 בשביל הארגון שלנו" (עמוד 58).
29

30 **השניים נפרדים.**
31

32 לאחר השיחה, נתבע 2 בירר עם החוקר האם נתבע 3 שלח אליו את הקובץ והחוקר אישר לנתבע 2 כי
33 נתבע 3 שלח לו את המייל.
34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

האזנתי לשמע, כאשר החוברת המדוברת מונחת לנגד עיני, והדברים מתיישים ומשתלבים זה בזה.
ממהלך השיחה והפגישה אפשר להתרשם גם מתוך תצהירו של דודו גבאי (עמוד 5 והלאה).

עיון במייל שאותו שלח נתבע 3 לחוקר מלמד את אלו:

המייל נשלח בתאריך 29.7.15 בשעה 18:49 ואילו לפי תצהירו של דודו גבאי הפגישה בין החוקר לבין נתבע 2 החלה "סמוך לשעה 16:30" (סעיף 5.7). הוא לא ציין את שעת הסיום, אולם ניתן להעריך את משך זמן הפגישה, תוך האזנה לדיסק, עד חזרתו של החוקר למונית, לכל היותר כשעה.

נתבע 3 רשם במייל, אשר ליווה את הקובץ ובו "חוברת הציידים" כדלקמן:

"שלום רב, ראשית, אני שולח ממייל אחר, המייל שלי הוא...ובכל עניין תפנו לשם ולא למייל הזה.
מצורף הקובץ שחולל מהפכה של ממש בהבנת הסכנה שהציבור החרדי נמצא בו. כל זה נעשה כרגע רק על ידי הפצה במיילים – ניתן רק לשער את עוצמת התועלת מכל הפצה של זה. עד כמה שידוע לי, ישנם עדכונים במערכת – ויש גרסה קצת יותר מעודכנת מזה – אבל זה וודאי טוב להתרשם מהחומר. תעדכנו אותי בבקשה...שהמייל הגיע...ישר כוח – תזכו למצוות".

עיון בתוכן הדברים מלמד, כי למיטב ידיעתו של נתבע 3 יש גרסאות מעודכנות יותר "במערכת" הגרסאות אינן ברשותו, אך מנגד הוא יודע שדרך ההפצה של הקובץ עד כה היא "במיילים" והוא מהלל את ה"מהפכה" שהחוברת יצרה.

אכן, ראיה זו מקימה ספק האם נתבע 3 הוא יוצרה, מחברה, מדפיסה ומפיצה הבלעדי של החוברת.

אכן, מלל זה מפיו של נתבע 3, שאף הוא משיח לפי תומו, עומד בסתירה לדברים שמסר נתבע 2 לחוקר בפגישה: "זה שדיברת איתו עכשיו, הוא עושה את הכל. זאת אומרת הוא כתב את הכל. הוא זה שהכין את זה, הוא זה עשה את זה...".

ואולם, המייל בהחלט מלמד כי יש לנתבע 3 יד ורגל בהפצתו, או שלפחות ההפצה נעשתה על דעתו והסכמתו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

מסקנה:

מתוך הרושם הישיר, הבלתי אמצעי שעשה הנתבע 2 בעדותו, ונוכח ההקלטה והתמליל, אני דוחה את הטענה, כי נתבע 2, בשיחתו עם החוקר, התרברב בפניו כדי להשיג את הכסף הרב שהציע לו.

נתבע 2 מסר מיוזמתו פרטים, ברר את מילותיו, עתים הסתייג מפרט כזה או אחר.

בחנית התייעוד המוקלט, נוכח מעורבותו הישירה של נתבע 2, טיב התבטאויותיו, יחד עם מסמך המייל ומעורבותו הפעילה של נתבע 3 בשיחה, מוביל למסקנה הבאה:

התובע לא הוכיח, כנדרש בהליך אזרחי זה, כי הנתבע 1 "נושא באחריות לפרסום ו/או הפקה ו/או הפצת "חוברת השמד בלשכת הגיוס" כטענתו.

אין די באזכור של נתבע 2 את נתבע 1, כפי שתואר לעיל, כדי להעניק ערובה לאמיתות תוכן הדברים שנתבע 2 אמר על נתבע 1, ככל שהוא אמור להקים חבות כלפי נתבע 1.

אין כל חיזוק לדבריו של נתבע 2 כלפי נתבע 1 ואין כל ראיה שמסבכת אותו בעניין זה.

עסקינן בנטל הוכחה במשפט האזרחי, אך כרצינות העניין וההאשמות, כך גם משקל הראיות המתבקשת להוכחתן.

אמנם התובע לא הוכיח, כנדרש בהליך אזרחי זה, כי נתבעים 2 ו-3 הגו, כתבו, יצרו, הדפיסו והפיצו את חוברת "הציידים" וכי עשו כן באופן בלעדי.

ואולם, התובע בהחלט הוכיח, כנדרש בהליך זה, כי לנתבעים 2 ו-3 יש קשר של חבות, לחוברת "הציידים" הם בהחלט קשורים להפצתה, בין בעצמם ובין על דרך של סיוע, ובין אם אחר עשה זאת על דעתם והסכמתם באופן המקיים להם חבות ביחס לתוכנה של החוברת.

ראשית, הנתבע 2 התייחס אל החוברת כאל שלו.

שנית, הנתבע 2 ניהל עם החוקר משא ומתן, שלפיו יפיץ את החוברת ברבים תמורת תשלום, ואין אדם המנהל לפי תומו משא ומתן על הפצת דבר שבבעלותו, תמורת תשלום, אלא אם כן אותו דבר שייך לו. נתבע 2 שלל את הטענה כי ביקש לקבל כספים במרמה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 שלישית, הנתבע 2 התייחס אל החוברת כאל ה"סחורה". לאמור, דבר שבבעלותו של ה"סוחר"
2 שניתן למכירה.

3
4 רביעית, הנתבע 2 אמר לחוקר, במפורש, כי הוא סייע ליצירת החוברת ולהפצתה ברבים.

5
6 חמישית, הנתבע 2 קשר, במישרין את הנתבע 3 אל החוברת. הוא נקב בשמו המפורש בעניין זה.

7
8 שישית, הנתבע 2, לא היה קושר את הנתבע 3, סתם, אקראית, מכל חבריו, ולא היה לו עמו סכסוך
9 שבמסגרתו ביקש לטפול עליו אשמת שווא. אין כל סיבה שלפיה יפליל נתבע 2 את נתבע 3 דווקא
10 מכל חבריו.

11
12 שביעית, נתבע 2 התקשר אל נתבע 3 ולא אל אדם אחר (לא אל נתבע 1) כדי שיעביר לחוקר את
13 ה"סחורה".

14
15 שמינית, נתבע 2 פנה אל הנתבע 3 וביקש שהלה יעביר לחוקר את הסחורה, נתבע 3 לא שאל למה
16 הוא מתכוון וידע מיד מה היא ה"סחורה". נתבע 3 ידע לברור מכל המיילים שברשותו המכילים
17 פרסומים שונים דווקא את חוברת ה"ציידים" - היא ה"סחורה" ואותה - ורק אותה - העביר בפרק
18 זמן קצר אל החוקר.

19
20 כאמור, אין חולק כי נתבע 4 הוא זה שהקליט את האמרות דלעיל ב"קול ההגנה".

21
22 (ח). האם יש בפרסומים לשון הרע כהגדרתו בחוק:

23
24 המעיין בחוברת ה"ציידים" מגיע למסקנה ברורה שכל כולה דיבה ולשון הרע.

25
26 אני דוחה את הטענה, כי המובא בחוברת חוסה תחת כנפי הזכות לחופש הביטוי.

27
28 חופש הביטוי אינו חופש השיסוי והדיבה.

29
30 הנתבעים בהבינם זאת, לא בכדי, בקשו להתרחק מן הקשר אל חוברת כמי הנמלט מאש.

31
32 הכותרת ה"ציידים" יחד עם כותרת המשנה "הפנים והשמות של צידי הנשמות", אינה צריכה
33 להידרש לסדנת הדרש.

34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 הפשט, כאשר מבינים מי קהל הקוראים, מדבר בעד עצמו.
2
3 ואם למן דהוא נדרשת פרשנות הרי שעיון במובאות הבאות מסיר כל ספק ספיקא:
4
5 **"הגיס החמישי קודח בספינה"**.
6
7 **גיס חמישי** הוא כינוי לכוח חתרני, חשאי, הפועל בתוך גוף מסוים כדי לפגוע בו, והוא מרמז כי אותו
8 גיס חמישי פועל כבוגד.
9
10 ואכן, נתבע 2 אישר לחוקר הפרטי, בהתייחס לאחד האנשים האחרים המנויים בחוברת, כי יש לראות
11 את אותו אדם שמאזכר בחוברת כבוגד.
12
13 **"מאות גייסים חרדים – אורבים לצעירים למען בצע כסף – מכרו נשמתם לשטן"**.
14
15 משפט זה, אשר קיבל פרסום ב"משפט קסטנר" (נע"פ 232/55 הועמ"ש נגד גרינוולד, פ"ד יב 2017),
16 מלמד על חבירה לגורמי רשע.
17
18 **"מיסיונרים מקצועיים – עם חזות חרדית. מאות מיליונים – בונים על כל ראש"**.
19
20 הטענה, כי התובע מקבל בונס כספי **"על כל ראש"**, מכילה בחובה ביזוי והשפלה, באשר היא מרמזת
21 כי התובע פעל במערך הגיוס תוך מניע כספי לשמו.
22
23 החוברת אינה נותרת ללא פרטים אלא ששמו, פרטיו ותמונתו של התובע (ושל אחרים) כאחד מן
24 **"הפנים והשמות" מתנוססים בתוך החוברת**.
25
26 **נרשם עליו:** "מאתר מתגייסים פוטנציאליים בלשכת הגיוס. מונע מהם מעמד בן ישיבה ומפעיל
27 עליהם מערך פיתוי ושכנוע".
28
29 **שרטוט דמוי המציבה שהוצב** בגב החוברת אינו מתיר מקום לדמיון. נרשם בתוכו "לזיכרון
30 עולם...יזכור אלו, את אלפי החללים שנפלו למסלולי...שנשבו בידי בני עוולה "צידי הנשמות", אשר
31 מכור נשמתם לשטן. ארץ אל תכסי דמם. זכור נא מה יעץ בלעם בן בעור. זכור ואל תשכח".
32
33 קהל היעד של החוברת, כלומר מי המשתייך לעולם החרדי, וודאי שואב אל האזכור את דמותו ופועלו
34 של **בלעם בן בעור** (במקרא – במדבר כב - ובספרות חז"ל), את האיבה כלפיו וכלפי בני עמו ואת הציווי

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המקראי כלפיו. המילה "יעץ" מנחה את הקורא אל ספר מיכה ו' ה – כל אלה בהקשר בזוי ושלילי -
- 2 אל תוך האזכור שבחוברת ובהקשר של התובע.
- 3
- 4 הפשט הוא שכוונת בעל החוברת, יוצרה, מדפיסה ומפיצה, הוא להשפיל, לבזות, לגנות את
- 5 המוזכרים בה, לעשותם ללעג ומטרה לשנאה תוך החברה החרדית, ובפרט שהמאזכרים בה, והתובע
- 6 ביניהם, משתייכים לאותה חברה.
- 7
- 8 דבריו של נתבע 4, אשר הוקלטו "בקו ההגנה" באופן המאפשר לכל דכפין להאזין להם, אף הם
- 9 מגבשים את יסודות עילת לשון הרע.
- 10
- 11 הטענה, כי נתבע 4 לא פרסם את הדברים, אלא שהציבור הרחב עושה כן תוך התקשרות יזומה, היא
- 12 טענה שכולה היתממות.
- 13
- 14 אין הבדל בין פרסום בעיתונות הכתובה, שהציבור משלם כדי לרכוש אותה ומעיין בה בדרך של
- 15 קריאה, לפרסום ב"קו ההגנה" שהציבור פועל כדי להאזין לו, אף אם אינו נדרש לתשלום, ומקל
- 16 וחומר חומרת והיקף הפרסום.
- 17
- 18 ואלו הם הדברים שאמר נתבע 4:
- 19
- 20 נתבע 4 פתח במילים המציינות את שמו של התובע: "מי אתה סגן מפקד הממ"ח יהודה גליקמן...".
- 21
- 22 זהו הפתיח לכל דבריו, והמאזין הסביר מבין, כי המשכם מתייחסים לתובע.
- 23
- 24 נתבע 4 הגדיר את תפקידו של התובע: "צייד חרדים למסלולי שמד".
- 25
- 26 כאשר נתבע 4 משתמש במילה זו, לקהל החברה החרדית, הרי שהמילה "שמד", מעוררת הקשר
- 27 לגזירות השמד, כלומר גזירות שהוטלו על העם היהודי, כגון גזירות אדריאנוס, אשר כפו על היהודים
- 28 להמיר את דם: "שגזרה מלכות הרשעה שמד על ישראל שלא יעסוק בתורה ושלא ימולו את בניהם,
- 29 ושיחללו שבתות" – תלמוד בבלי, מסכת ראש השנה, דף י"ט עמוד א)
- 30
- 31 נתבע 4 הגדיר את הפרסום ככזה המציג "פרופיל מיוחד לדמותו של...".
- 32
- 33 לאחר מכן, הקריא קטע מתוך כתבה אחרת שפורסמה, אך הוסיף את מילותיו שלו - כי מדובר בכתבה
- 34 "על פועלו המסיוני של יהודה גליקמן במשיכת חרדים למסלולי השמד בצבא".

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1
2 כאשר נתבע 4 מייחס לתובע פעילות **מסיונרית**, ההקשר הוא ברור, כלומר מי הפועל, בדרך כלל בן דת
3 נוצרית, להפצת אמונתו ודתו עם רמיזה שלילית.
4
5 נתבע 4 אמר כי התובע הוא "**המנוע שמאחורי הצלחת מסלול השמד שחל**". כך כותרת המשנה
6 שהתפרסמה בשנת 2010...בידיעות אחרונות".
7
8 נתבע 4 לא הקריא כתבה שפורסמה בידיעות אחרונות (ראו הכתבה), אלא הוסיף את פרשנותו המבזה
9 והמשפילה: "**כתבה בתקשורת שהתפרסמה על פועלו המסיונרי של יהודה גליקמן במשיכת חרדים**
10 **למסלולי השמד בצבא**".
11
12 מעבר לכך, נתבע 4 עשה כן תוך הצגה חד צדדית ומעוותת של הכתבה.
13
14 כך, למשל, הוא בחר שלא להביא את דבריו של התובע באותה כתבה לאמור: "**חשוב שתכתבי שאנחנו**
15 **לא מוציאים אברכים מהכולל ומגייסים אותם**", אומר לי יהודה...". וכן: "**אחד התנאים להתקבל**
16 **לתוכנית הוא שאותו מועמד כבר נמצא מחוץ למסגרת הכולל ורוצה לצאת לשוק העבודה**". אנחנו גם
17 מעודדים התייעצות עם רבנים לפני ההחלטה ללכת להתגייס, פורש יהודה את משנתו..."**אני בעצמי**
18 **אמרתי לכמה בחורים שפנו והתעניינו שכדאי להם להישאר בכולל, כחרדי, אני יודע שללימוד תורה**
19 **יש ערך עצום, לכן אני לא ממנהר לקחת החוצה את מי שעוד לא מיצה את עצמו שם**".
20
21 הנה כי כן, נתבע 4 הציג כתבת עיתון באופן מסוּרס, מעוות, לא ערך לה סיקור עיתונאי או חדשותי
22 הוגן, אלא תיבל אותה בלעג, ביזוי והשפלה לשמם.
23
24 נתבע 4 הוסיף כי ברשותו עדות **מזעזעת** על פועלו של התובע.
25
26 ושוב תואר התובע: "**המנוע שמאחורי המיזם**".
27
28 בהמשך, המשיך הנתבע 4 להקריא קטע מן הכתבה, אולם הוסיף **פרטים שאינם מצויים בה ומחווה**
29 **דעה**:
30
31 "**יהודה...רשם פטנט על הנמכת המשוכה...והתוצאות המספריות מדברות בעד עצמן...גליקמן רשום**
32 **על הפטנט לפיו מבחני הקבלה יצליחו כדי שעוד עודו חרדים יפלו למסלולי השמד**".
33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 נתבע 4 המשיך וקרא מתוך הכתבה, בין השאר ציטוט המיוחס לתובע, אך הקפיד לשלב:
2 "...ההשתתפות בטקס בבית הנשיא וקבלת הסיכה כמצטיין היא בעיניי, בעיניי קידוש שם שמייים... של
3 חוטא ומחטיא זה, שקורא למעשיו הנלוזים קידוש שם שמייים... ושואף לשנות את הציבור החרדי".

4
5 נתבע 4 סיפר לשומעים, כי לכתבה בידיעות אחרונות צורפה תמונתו של התובע, אך שוב הוסיף ביחס
6 לכך: "אכן, צייד למופת, נראה כמו חרדי ועובד, הקול קול יעקב והידיים ידי עשוי, צייד למופת נראה
7 כמו חרדי ועובד בשירות החילוניים".

8
9 בהמשך, הביא נתבע 4 עדות, לדבריו, על "מה מתחולל שם", אך תחילה הבהיר כי התובע: "ענייני דת
10 לא מעניינים אותו כלל, השם ירחם..., עצם הדבר שהלך לצבא... והוא מסתובב עם המדים המסואבים
11 והוא אף מסית ומדחי אחרים...".

12
13 נתבע 4 תיאר את התובע "המשת"פ הזה בצבא".

14
15 נתבע 4 תיאר את דמותו של התובע כפי שניבטת בתמונה ומתאר את מדיו: "מדים מסואבים".

16
17 לפי נתבע 4, תפקידו של התובע "זה תפקיד של צייד הכי טוב, זה צייד מבפנים, שנראה טבעי, הוא
18 מעורה, מכיר מבפנים את החבר החרדית, ונראה כביכול אחד משלנו, וזה תפקידו לפורץ מבפנים
19 ולצוד צייד".

20
21 ושוב תיאר את התובע כ "מנוע שעומד מאחורי מסלול השמד...".

22
23 והנה, נתבע 4 הביא את ה"עדות" המשמשת לו בסיס עובדתי של אחד, אשר הגיע אל משרדיו של
24 התובע והוסיף שלפי הנטען על-ידי אותו מעיד: "שם יש תמונה ענקית על הקיר עם פריצות... תלויה
25 תמונה שלו יחד עם פריצות ודי המבין".

26
27 נתבע 4 הוסיף כי רצונו של התובע ושכמותו "שנמשיך להתייצב כצאן לטבח בלשכות הגיוס...".

28
29 **מסקנה:**

30
31 מסקנתי היא כי כל כולה של חוברת "הציידים" הוא דיבה לשמה, ביזוי, לשון הרע, מטרתה השפלת
32 התובע והיא רחוקה מן הזכות לחופש הביטוי כרחוק מזרח ממערב

33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 אין לנתבעים 2 ו – 3 כל הגנה, משום שאין לשמוע כל טענה אמתית בדבר "אמת דיברתי" או הגנות
2 של הבעת דעה, שהרי הם טוענים "לא דיברתי" ומי שטוען שלא אמר את הדברים לא יכול לטעון
3 טענה חלופית, שאם אמרם אזי אמר דברי אמת.

4
5 מסקנתי היא אמרתו של נתבע 4, כפי שהוקלטה היא לשון הרע, שהוקלטה בחוסר תום לב, המכילה
6 סילוף של עובדות ערבובן בדעתו, הוא לא נקט אמצעים סבירים לוודא מה הן העובדות, והתכוון
7 לפגיעה גדולה משהייתה נדרשת לשם הגנה על הערכים המוגנים - גם לפי שיטתו.

8
9 אין לנתבע 4 הגנה בדבר "אמת דיברתי".

10
11 נתבע 4, גם במועד עדותו, כלל אינו יודע להבחין בין החלק העובדתי שבאמרתו המוקלטת ובין החלק
12 שבו הביע את דעתו, הוא ערבב את היוצרות, הפך את דבריו לנאום שכל כולו לשון הרע, לא פעל בתום
13 לב ולא הציג את הדברים בצורה מידתית וסבירה.

14
15 (ט). היבט משפטי:

16
17 חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965:

18
19 סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר מהי לשון הרע, כדלקמן:

20
21 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול - (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז
22 או ללעג מצדם; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם
23 במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; (4) לבזות אדם
24 בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית, או מוגבלותו".

25
26 בע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נגד אילון (לוני) הרציקוביץ', פד נח(3), 558 נקבע:

27
28 "באופן כללי, יש לברר האם הביטוי הינו משפיל, פוגע או מבזה, וזאת בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי
29 של האדם הסביר..."

30
31 כפי שהראיתי לעיל, עת בוחנים את האמרות המדוברות במשקפי האדם הסביר המסקנה היא
32 שהנתבעים 2 – 4 הוציאו לשון הרע נגד התובע.

33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1   (רק מאחר והצדדים לתיק זה משתייכים לעדה החרדית, אביא גם את הגדרתו של החפץ חיים בספר
2   "שמירת הלשון", כדי לבאר כי מעשיהם של נתבעים 2 – 4 חוסים גם תחת כנפי הגדרה זו:
3
4   "מהו איסור לשון הרע? הגדרת לשון הרע היא דיבור בגנותו של אדם או דיבור העלול לגרום נזק
5   לזולת. אם דיבר אדם בגנות חברו, הרי זה בגדר לשון הרע, אף אם ברור שלא ייגרם על ידי כך כל נזק
6   לחברו. עצם העיסוק בחסרונותיו של הזולת הוא איסור בפני עצמו. סיפור דבר העלול לגרום נזק
7   למישהו – ויהי זה מבחינה כספית, גופנית או נפשית או כל נזק אחר – הוא לשון הרע, גם אם הדברים
8   הנאמרים אינם שליליים".

9
10   סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 קובע:

11
12   "(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל
13   אמצעי אחר. (ב) רואים בפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות - (1) אם היתה מיועדת
14   לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע; (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי
15   היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע".

16
17   הנתבעים 2 – 4 פרסמו את לשון הרע, כל אחד בתחומו.

18
19   **בית-המשפט העליון דן לא אחת ביחס שבין עוולת לשון הרע לזכות החוקתית לחופש ביטוי.**

20
21   בע"א 89/04 נודלמן נגד שרנסקי (פורסם בנבו, 4.8.08), סקר בית-המשפט את מעמדה של הזכות לשם
22   טוב אל מול חופש הביטוי, וכך נקבע:

23
24   "ערך חופש הביטוי והזכות לשם טוב הם ערכים המצויים במפלס דומה במידרג זכויות האדם. האיזון
25   ביניהם הוא איזון אופקי, המניח יחסיות ביניהם. בגדר יחסיות זו, מקבל חופש הביטוי משקל מיוחד
26   כאשר מדובר באיש ציבור ובישי ציבורי, נוכח חשיבותו של ערך זה להבטחת הליך דמוקרטי חופשי.
27   אולם חופש זה, גם בגדר השיח הציבורי, אינו חופש ללא גבולות. גם בגדרו נמתחים קווים אדומים,
28   שמעבר להם פורש המשפט את הגנתו על כבודו של איש הציבור, ועל שמו הטוב, לבל יהא הפקר".

29
30   וכן:

31
32   "ההגנה הניתנת לחופש הביטוי בהתעמתו עם אינטרס הכלל עשויה להצטמצם במידה ניכרת כאשר
33   חופש זה עומד כנגד זכות הפרט להגנה על כבודו ושמו" (רע"א 10520/03 בן גביר נגד דנקנר, פורסם
34   בנבו, 12.11.06, פסקה 15).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 ובהקשר אחר, לאחרונה, שב בית-המשפט העליון והדגיש את מעמדה של הזכות לחופש הביטוי (רע"פ
- 3 5991/13 אליצור סגל נגד מדינת ישראל, תק-על 2017(4), 2535).
- 4
- 5 אני סבור, כי במקרה העומד בפניי, ההתבטאויות שעליהן עמדתי לעיל, בהקשר פרסומי, בסביבה
- 6 העובדתית שלהן, אינן חוסות תחת כנפי הזכות לחופש הביטוי ולא ניתן להעניק להן הגנה לגיטימית.
- 7
- 8 נקבע כי יש לבחון את את הביטוי בארבעה שלבים (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נגד אילון
- 9 (לוני) הרציקוביץ', פד נח(3), 558 :
- 10
- 11 "ניתוח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים. בשלב הראשון, יש לשלוף מתוך הביטוי
- 12 את המשמעות העולה ממנו, לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר. כלומר, יש לפרש את
- 13 הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת (שנהר, בעמ' 109). בשלב
- 14 השני, יש לברר, בהתאם לתכלית החוק לאיזונים חוקתיים, האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל
- 15 חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו 2 לחוק...בשלב שלישי, בהנחה שעברנו את המשוכה השנייה, יש
- 16 לברר האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. השלב האחרון הוא שלב
- 17 הפיצויים. ודוק: "האיזון החוקתי בין הזכות לשם הטוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש הביטוי משתרע
- 18 הן על קביעת האחריות (בנויקין ובפלילים) בגין לשון הרע, והן על קביעת הסעדים הננקטים כאשר
- 19 מתגבשת האחריות" (פרשת אמר). כך, האיזון שולט על קביעת הגדרת הביטויים המהווים לשון הרע,
- 20 על היקפן של ההגנות המנויות בחוק ועל סוגיית הפיצויים."
- 21
- 22 אני קובע, שהביטויים שהונפקו על-ידי הנתבעים חולשים, עוברים, מדלגים בקלילות מעל כל ארבעת
- 23 המבחנים שנקבעו.
- 24
- 25 בית-המשפט העליון קבע, כי ביטוי עלול להכיל לשון הרע, אף אם הפרסום מהווה לשון הרע בעיני
- 26 חלק הציבור אליו משתייך התובע ואילו בעיני חלק אחר, אף אם מדובר ברוב האוכלוסייה, אין
- 27 בפרסום זה כדי לפגוע בשמו הטוב.
- 28
- 29 ראו בעניין זה: ע"א 466/83 שאהה נגד דרדיאן, פ"ד לט (4) 734 ט : ע"א 9258/04 חורי נגד כל אל
- 30 ערב (21.6.05).
- 31
- 32 לאמור: אם יטען כי הצגת התובע בביטויים שפורטו לעיל אינה מהווה לשון הרע בעיני רוב העם –
- 33 ואיני קובע כך – יש בהם בבחינת לשון הרע בתוך החברה החרדית אליה הוא משתייך ודי בכך.
- 34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

אזכיר, מעבר לצורך, כי בטענת "אמת דיברתי" – הנטל רובץ על המפרסם להוכיח שדיבר אמת (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות נגד יוסף קראוס, תק-על 98(2), 1352 : ע"א 751/10 פלוני נגד ד"ר אילנה דיין-אורבך, 8.2.2012).

כזכור, נתבעים 2 ו-3 לא טענו שכתבו את חוברת "הציידים", ובהקשר לטענת נתבע 4, מכתב שכתבו הרבנים, אם כתבו דבר מה המתייחס לתובע עצמו ולעניין העומד בפניי, בכל הכבוד, לא הופך את העובדות המפורסמות על-ידו ל"אמת".

פרשנות הפרסום תעשה תוך עיון בפרסום עצמו ובחינת ההקשר שבו הוא נעשה, והמבחן בעניין זה הוא אובייקטיבי ומתייחס למשמעותו הפשוטה או המשתמעת של פרסום בעיני האדם הסביר והרגיל (ע"א 1104/00 דוד אפל נגד איילה חסון, נו 607(2)). במקרנו, נחה דעתי כי מדובר בלשון הרע כפשוטה.

לא יהא מיותר לציין גם את סעיף 12 לפקודת הנזיקין קובע:

"אחריותו של משתף ומשדל לעניין פקודה זו, המשתף עצמו, מסייע, מייצג או מפתה למעשה או למחדל, שנעשו או שעומדים להיעשות על ידי זולתו, או מצווה, מרשה או מאשרר אותם, יהא חב עליהם".

סעיף זה חל, בשינויי המחויבים, גם על מעשיהם של נתבעים 2 – 3. אף אם אינם ההוגים, היוצרים, הכותבים, המדפיסים והמפרסמים הבלעדיים של חוברת "הציידים".

ד. מסקנות:

בחינת התיעוד המוקלט, נוכח מעורבותו הישירה של נתבע 2, טיב התבטאויותיו, יחד עם מסמך המייל ומעורבותו הפעילה של נתבע 3 בשיחה, מוביל למסקנה הבאה:

התובע לא הוכיח, כנדרש בהליך אזרחי זה, כי הנתבע 1 "נושא באחריות לפרסום ו/או הפקה ו/או הפצת "חוברת השמד בלשכת הגיוס" כטענתו.

אין די באזכור של נתבע 2 את נתבע 1, כפי שתואר לעיל, כדי להעניק ערובה לאמיתות תוכן הדברים שנתבע 2 אמר על נתבע 1, ככל שהוא אמור להקים חבות כלפי נתבע 1.

אין כל חיזוק לדבריו של נתבע 2 כלפי נתבע 1 ואין כל ראיה שמסבכת את האחרון בעניין זה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 התובע לא הוכיח, כנדרש בהליך אזורי זה, כי נתבעים 2 ו 3 – באופן בלעדי - הגו, כתבו, יצרו,
2 הדפיסו והפיצו את חוברת "הציידים".

3
4 ואולם, התובע בהחלט הוכיח, כנדרש בהליך זה, כי נתבעים 2 ו 3 קשורים ליצירת והפצת חוברת
5 "הציידים", בין על דרך של סיוע, ביצוע בצוותא, ובין אם אחר עשה זאת על דעתם והסכמתם ולפיכך
6 קמה להם אחריות להפצת דברי לשון הרע הכלולים בה.

7
8 הוכח, כנדרש בהליך זה, כי נתבעים 2 ו 3 – התייחסו אל חוברת "הציידים" כסחורה השייכת להם,
9 הם הפיצוה, פעלו להפצתה, ונתבע 2 התכוון להפיצה בעתיד תמורת תשלום.

10
11 עיון בתוכן שבחוברת "הציידים" מלמד, כי נתבעים 2 ו 3 הפיצו אותה בכוונה להוציא את דיברתו
12 של התובע רעה, כאשר נתבע 2 הביע את כוונתו המפורשת, כלומר שמטרתו היא לתת "מכת מוות"
13 לתובע ושכמותו.

14
15 כאמור, אין חולק כי נתבע 4 הוא זה שהקליט את האמרות דלעיל ב"קול ההגנה" ואמרות אלה
16 מקיימות את דרישות הדין בדבר פרסום לשון הרע.

17
18 פרסומי לשון הרע שהובאו לעיל, כלומר חוברת "הציידים" ואמרתו המוקלטת של נתבע 4, אינם
19 חוסים תחת הגנה מהגנות החוק.

20
21 אני קובע כי הנתבעים 2 – 4 עוולו כלפי התובע בעוולת לשון הרע.

22
23 ה. הנזק:

24
25 בבוחני את נזקו של התובע אני שוקל את השוקלים הבאים:

26
27 הערך והתכלית העומדים ביסוד הפיצוי לטובת מי שעוולו כלפיו בלשון הרע, שהיא השמירה המעשית
28 על בכבודו.

29
30 עמד על כך בית-המשפט העליון בין השאר בע"א 8345/08 עו"ד עופר בן נתן ואח' נגד מוחמד בכרי,
31 תק-על 2011(3), 1779(27/07/2011)

32
33 "על הזכות לשם טוב נאמר כי היא חשובה לעיתים לאדם כחיים עצמם..."

34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 פסיקת פיצויים שרווחת בבתי המשפט בתחום (בין השאר, ראו: "הפיצויים בדיני לשון הרע: השם
2 והשמן", פרופ' יובל קרניאל, עלי משפט ב' 205 – נספח א': "הפיצויים בלשון הרע תמונת מצב
3 אמפירית", פרופ' תמר גדרון, משפטים מג 453).

טיבם ותכליתם של הפרסומים:

7 **נתבעים 2 – 3** נטלו חלק מסוים בהפצת "חוברת הציידים" - זוהי חוברת שהיא הלכה למעשה **כוס**
8 **תרעלה מכוונת מטרה לבזות את התובע**, להטיל בו דופי ולפגוע בשמו הטוב ברבים.

10 **נתבע 4, אף הוא, ירה שורת חצים מחודדים**, מזיקים, עטויי לשון הרע בלא כל בקרה ואבחנה
11 פרסומית.

13 על כגון ביטויי לשון הרע שכאלה נקבע ברע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נגד אמנון דנקנר**, תק-על
14 1410, (4)2006: "...עשיית שימוש בתיאורים פוגעניים במיוחד יצדיקו החמרה בפסיקת
15 הפיצויים...".

17 **נתבעים 2 ו- 3 נטלו חלק ביצירת והפצת "חוברת הציידים" בכוונה**. עניין זה נלמד מתוך תוכנה של
18 החוברת ומעיון בדבריו המפורשים של נתבע 2, וכוונותיו העתידיות להמשיך ולהפיצה ברבים תמורת
19 תשלום.

21 כזכור, אמר נתבע 2 לחוקר: "טוב, אז אנחנו נדבר ראשון אם אנחנו נדפיס את החוברות האלה להצפה
22 ארצית לכל האזורי החרדים בארץ, זה כבר **מכת מוות** בשביל כל החברה כאן".

24 פגיעתם, הלכה למעשה, של נתבעים 2 – 4 את התובע הייתה **קשה וכואבת** ובעניין זה בהחלט מתאים
25 המשפט מתוך שיר השיימינג: "**לשון רעה, יורקת אש**. אתה שורף אתה קוטש. זה כמו אקדח לתוך
26 הלב. יורה מילים משליט כאב. מילים חצים מילים נוצות. יכולות ללכת לשרוט" (שיר
27 השיימינג/ארקדי דוכין ומיכה שטרית).

29 ואכן, יפה עדותו של התובע להגדיר את נזקו: "...הבאתי את זה כדי להראות מה עושים לחייל חרדי
30 כמו שאני חטפתי ביצים כשהלכתי בשטראוס בירושלים, או כשהלכתי להורים שלי ושמעתי
31 התלחשויות בעקבות חוברת הציידים אז כן אני לא יכול להיכנס לבית כנסת כי יצלבו אותי במקרה
32 הטוב" (עמוד 37 שורות 32 – 35).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לאחר פרסומה של חוברת "הציידים", התרחש "גל הדף", אשר מצא ביטוי בפרסומים נלווים,
- 2 בהצקות והטרדות טלפוניות אשר הסבו לתובע סבל רב.
- 3
- 4 החומרה המוסרית והערכית הרבה בהוצאת לשון הרע הפוגעת בכבודו של אדם. לא בכדי אמרו
- 5 קדמונינו כי לשון הרע הורגת וראו בחומרה רבה את מי שלקה בהוצאתה כלפי חברו.
- 6
- 7 במקורותינו הובעה דעה שלילית נחרצת אודות הפסול המוסרי והערכי הקיים באמירת לשון הרע:
- 8
- 9 "לא תלך רכיל בעמך" (ויקרא, יט, טז).
- 10
- 11 "מוות וחיים ביד לשון..." (משלי, יח, כא).
- 12
- 13 "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו" (משלי כא, כג).
- 14
- 15 "מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה" (תהילים לד,
- 16 יג-יד).
- 17
- 18 "אשמרה דרכי מחטא בלשוני" (תהילים לט, ב).
- 19
- 20 "הוות (חורבן) תחשוב (עושה) לשונך, כתער מלוטש עושה (פוצע) רמיה" (תהילים, נב, ד).
- 21
- 22 "...לוהטים (הלהוטים לרכל על) בני אדם, שיניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה" (תהילים נו ה).
- 23
- 24 "האומר בפיו חמור מן העושה מעשה" (משנה, ערכין, ג, ה).
- 25
- 26 "כל המלבין פני חברו ברבים, כאילו שופך דמים" (בבא מציעא נח, ב).
- 27
- 28 "כל המספר לשון הרע...ראוי להשליכו לכלבים" (בבלי, מכות, כג, ע"א).
- 29
- 30 "כל המספר לשון הרע כאילו כפר בעיקר" (בבלי, ערכין, ט"ו, ע"א).
- 31
- 32 "כל המספר לשון הרע מגדיל עוונות עד לשמיים..." (משנה, ערכין).
- 33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "ארבע אבקות הן: אבק ריבית, אבק שביעית, אבק עבודת כוכבים, אבק לשון הרע..."(תוספתא,
- 2 עבודה זרה, פרק א').
- 3
- 4 "לא נחתם גזר הדין על אבותנו במדבר אלא על לשון הרע בלבד" (משנה, ערכין, ג', ה')(רמב"ם, דעות
- 5 ז, ד).
- 6
- 7 כל המספר לשון הרע, אמר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור לעולם" (בבלי, ערכין טו, ב).
- 8
- 9 "אין הגשמים נעצרים אלא בשביל מספר לשון הרע..." (בבלי, תענית, ז, ב).
- 10
- 11 לדעת הרמב"ם, האיסור בדבר הוצאת לשון הרע חל אף כאשר מדובר באמירת דברי אמת: "אי זהו
- 12 רכיל, זה שטוען דברים והולך מזה לזה ואומר כך אמר פלוני כך וכך שמעתי על פלוני אף על פי שהוא
- 13 אמת הרי זה מחריב את העולם. יש עוון גדול מזה עד מאוד והוא בכלל לאו זה לשון הרע. והוא המספר
- 14 בגנות חברו אף על פי שאומר אמת..." (משנה תורה, הלכות דעות, ז, ב).
- 15
- 16 מעבר לכך, הרמב"ם כותב כי המוציא לשון הרע על חברו "גורם להרג נפשות רבות מישראל" משנה
- 17 תורה, הלכות דעות, ז' א – ב).
- 18
- 19 כאמור, החפץ חיים הקדיש ספר יסוד בתחום בו עמד על איסור זה.
- 20
- 21 אכן, לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול לפגוע בנכס היקר ביותר לאדם – שמו הטוב וכבודו כאדם
- 22 בעיני עצמו ובעיני זולתו (נ"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נגד שרנסקי - 4.8.08).
- 23
- 24 למרבה הצער, החוברת שהופצה והמלל שהוקלט נספגו אצל הקוראים והמאזינים, פגעו את פגיעתם
- 25 ובמובן זה לא ניתן להשיב את הגלגל לאחור. בעניין זה ידועה הממרה: מכה עוברת אך מילה נשארת.
- 26
- 27 כאשר מתבוננים בחוברת "הציידים", קשה שלא להתרשם מן המערך הארגוני, הלוגיסטי, הכספי
- 28 שליווה אותה ושנדרש ליצירתה, הכולל השקעה בזמן, כסף וידע.
- 29
- 30 כבוד האדם ושמו הטוב נמנים על הערכים החשובים ביותר בחייו של אדם.
- 31
- 32
- 33
- 34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

ברע"א 4740/00 לימור אמר נגד אורנה יוסף, תק-על 2001(3), 489 נקבע:

- 1
- 2
- 3 "הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו ((consolation של
- 4 הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן (repain) את הנזק לשמו הטוב; למרק (to vindicate) את זכותו
- 5 לשם הטוב שנפגעה בגין לשון הרע (ראו גטלי, שם, עמ' 201). לשם השגתן של מטרות תרופתיות אלה
- 6 אין להסתפק בפיצוי סמלי. אך אין גם להטיל פיצויים העולים על שיעור הנזק שנגרם. הפיצוי התרופתי
- 7 לא נועד אך להצהיר על הפגיעה. הוא גם לא נועד להעשיר את הנפגע. הפיצוי התרופתי נועד להעניק
- 8 פיצוי מלא על הנזק שנגרם - לא פחות ולא יותר. בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט,
- 9 בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת
- 10 חלקו, ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל
- 11 מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן,
- 12 התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשוי להוות אמצעי בעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה,
- 13 התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי
- 14 לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף 19 לחוק).
- 15 חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב, נמדדת לעתים בחומרת מעשיו וביטוייו של
- 16 המזיק. ודוק: אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי מוגבר ((aggravated בשל התנהגות
- 17 המזיק. כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת והעושה כל מאמץ בבית המשפט להוכיח את
- 18 אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק, ובכך להגביר את הפיצוי לו הוא יהיה זכאי".
- 19
- 20 בע"א (מחוזי י"ם) 5452/04 מילר נגד כהן (2.11.04) העוסק, בין השאר, בפיצוי התרופתי בגין לשון
- 21 הרע נקבע:
- 22
- 23 "בנסיבות אלה, הפיצויים צריכים להיות ממשיים. אין הם צריכים להעשיר את הניזוק, אולם עליהם
- 24 לעמוד בשיעור הראוי כדי להיטיב באופן ההולם ביותר את מצבו של הניזוק, בעטיו של הנזק שנגרם.
- 25 בנוסף לאמור ציינה הפסיקה לא אחת, את הדואליות העומדת ביסוד שיעור הפיצויים אשר יש להעניק
- 26 לניזוק בשל עוולת לשון הרע: (א) סיפוק הנפגע, במתן הכרה בכך ששמו הטוב נפגע ללא כל הצדקה,
- 27 ותיקון העוולה במגמה להשיב ככל הניתן את המצב לקדמותו באמצעים הוגנים וראויים; (ב) לחנך
- 28 את הציבור ולהחדיר לתודעתו, כי שמו הטוב של אדם אינו הפקר. כמות שנאמר: "טוב שם משמן
- 29 טוב" (קוהלת, א/א).
- 30
- 31 במסגרת זו, יש לשקלל, מגוון רחב של גורמים, בין השאר, את טיבה של הדיבה, לשון הפרסום וסגנונו,
- 32 חומרתו, האמצעים שהושקעו ביצירתו והפצתו, את היקף הפרסום, את הנסיבות, את הפגיעה האישית
- 33 בתובע במשפחתו ובסביבתו, את המטרה והכוונה של המפרסמים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1
2 היקף הפרסום: חוברת "הציידים" זכתה לפרסום בהיקף נרחב. ל"קול ההגנה" מספר מאזינים נכבד,
3 למרות שאין לדעת מה שיעורו המדויק.
4
5 מכלול הנתונים מלמד כי במקרנו הייתה זו פגיעה מן הרף העליון.
6
7 הייתה זו פגיעה ישירה, לא נרמזת ולא משתמעת. התובע אוזכר בשמו והוצגו פרטיו ותמונתו.
8
9 סבירה בהחלט טענתו של התובע ורעייתו, כי הפרסומים פגעו קשות בשגרת חייהם וחי בני משפחתם,
10 השפילו אותם, הפכו את חייהם קשים, פגעו בכבודם והסבו להם צער רב.
11
12 הפרסומים של הנתבעים והתגובות שבאו לאחר מכן, הובילו להגדרת התובע "כמאויס רמה 3" (מסמך
13 מפברואר 2016 מאת רס"ן גיל פרידמן).
14
15 עקב הפרסומים, התובע ומשפחתו חוו שיחות מטרידות ובעלות גוון מאיים.
16
17 במסגרת תיק הראיות שמעתי הקלטות המתעדות שיחות טלפון מטרידות שאותן קיבל התובע
18 מאנשים שונים, המזכירים את חוברת "הציידים".
19
20 הטענה, כי במעשיו של התובע, עת פנה בתאריך 9.9.15 לאמצעי התקשורת וסייע בכתבה בערוץ 2,
21 שכנאה זכתה לתפוצה נרחבת הם אלו שגרמו או העצימו את נזקו, לאו טענה היא.
22
23 פנייתו של התובע לתקשורת הייתה לאחר שהנזק לשמו הטוב כבר התרחש.
24
25 אני סבור, כי דווקא בעידן האינטרנטי והתקשורת האלקטרונית, המאפשרים לאדם לשגר דברי בלע
26 ולשון הרע, ולהסתתר מאחורי מסך של אנונימיות, יש להביא בחשבון, במסגרת פסיקת הפיצויים,
27 שיקולים של הרתעת היחיד והרבים.
28
29 הנתבעים 2 – 4 לא הביעו כל חרטה, התנצלות, לא היכו על חטא, אלא במהלך ניהול המשפט שבו
30 והביעו דעות התומכות בתוכן הדברים. כך, למשל, נתבע 2 בתצהירו הפך עצמו למאשים עת טען כי
31 התובע עצמו, בהתנהלותו, עבר אל איסורים שונים כגון: "לא תלך רכיל בעמך" ו"ארור מכה רעהו
32 בסתר" (סעיף 19).
33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 15-09-19102 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 ברע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נגד אמנון דנקנר**, תק-על 2006(4), 1410 נקבע: "...כן יינתן משקל
2 להתנהגות הפוגע בעת הפרסום, לפניו, ולאחריו. ינתן משקל לעובדת התנצלותו, או **סירובו להתנצל**,
3 ודבקו באמירות הפוגעניות בלא לחזור בו מהן".
4

5 **סעיף 7א (ב)(ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965** קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק פיצוי
6 לנפגע מפרסום לשון הרע בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 50,000 ₪ וסכום של 100,000 ₪ אם
7 הוכח שהפרסום נעשה בכוונה לפגוע.
8

9 זהו מסלול אחד לקביעת פיצוי שאינו מוציא את המסלול הנוטר לקביעת פיצוי בגין **נזק כללי** (ע"א
10 89/04 ד"ר **יולי נודלמן נגד נתן שרנסקי ואח'**, תק-על 2008(3), 2030) ואכן מתצהיר התובע ורעייתו
11 ומעדותם בבית-המשפט למדתי על אותו נזק כללי שהתרחש לשמם הטוב, לכבודם, ועל **רעידת האדמה**
12 ששינתה את חייהם עקב הפרסומים.
13

14 בע"א 89/04 דר **יולי נודלמן נגד נתן שרנסקי ואח'**, תק-על 2008(3), 2030 נקבע בעניין הוכחת הנזק
15 הכללי, כדלקמן: "יש הסבורים, כי אף שאין בסעיף 7א לחוק דבר המגביל פסיקת פיצוי ממשי בגין
16 נזקים לא ממוניים, יש בו כדי להבהיר קיומה של חובה על תובע להוכיח את הפגיעה בשמו הטוב
17 בראיות ממשיות גם כאשר מדובר בנזק כללי, אם מבקש הוא לחרוג מרף הפיצוי הסטטוטורי
18 המקסימלי שבהוראת החוק. בענין זה נראה, כי אין הכרח בהצגת ראיות ישירות לנזק כללי, אלא די
19 אם הוכחו בפני בית המשפט נסיבות מטריאליות, המבססות קיומו של נזק כזה, והמניחות תשתית
20 להערכת הנזק שנגרם".
21

22 ברע"א 10520/03 **איתמר בן גביר נגד אמנון דנקנר**, תק-על 2006(4), 1410 נקבע: "בעניין גובה הפיצוי
23 יש להביא בחשבון את מגמת המחוקק, המשתקפת מתיקון חוק איסור לשון הרע (תיקון מס' 6)
24 התשנ"ט-1998, המאפשר כיום לבתי המשפט בסעיף 7א לחוק להשית על מפרסם שנמצא אחראי
25 בעוולה של לשון הרע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ש"ח, ללא הוכחת נזק, ובמקרה שהוכחה כוונה
26 לפגוע, ניתן להטיל פיצוי שלא יעלה על 100,000 ש"ח, ללא הוכחת נזק. תוספת חקיקתית זו משקפת
27 מגמת הרחבה של סמכות בתי המשפט לפסוק פיצוי גבוה למדי בגין הוצאת שם רע, אף ללא הוכחת
28 נזק, "כדי להרתיע מוציאי לשון הרע, בדרך של קביעת סנקציה של פיצויים ללא הוכחת נזק", כלשון
29 דברי ההסבר בהצעת חוק איסור לשון הרע (תיקון מס' 8) (פיצויים ללא הוכחת נזק), התשנ"ח 1998
30 (ה"ח 2748, התשנ"ח, עמ' 568). המגמה לתת בידי בית המשפט כח לפסוק סכומי פיצוי ממשיים לנפגע
31 מלשון הרע גם ללא הוכחת נזק ממשי הסתמנה בפסיקת בית משפט זה, גם קודם כניסתו לתוקף של
32 התיקון לחוק (נ' קרניאל וע' ברקת "הפיצויים בדיני לשון הרע: השם והשמן", עלי משפט ב (תשס"ב)
33 205, 217-225)."
34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 הצעות חוק שונות מלמדות על **מגמתו של המחוקק** להגביר את ההגנה על כבודו ושמו הטוב של אדם.
2 ראו למשל: הצעת חוק איסור לשון הרע (פיצוי בלא הוכחת נזק) התש"ע – 2010.
3
4 אכן, קיים חשש שפסיקת פיצויים נכבדים עלולה לסכן את הזכות לחופש הביטוי, אך כפי שצינתי
5 לעיל, **מקדנו כלל אינו מעורר שאלות של חופש ביטוי**, הוא מצוי בתוך גרעין העולה, אינו נושק לשולי
6 חופש הביטוי, שהרי מדובר בפרסומים שכל מטרתם **ביזוי, ביוש, עלבון, ובדרך שהיא מעל ומעבר**
7 **לסביר ולמקובל בגרדי חופשי הביטוי**.
8
9 הוכח, כי הנתבעים 2 – 3 פרסמו את חוברת "הציידים" **בכוונה לגרום לתובע נזק**, הנתבע 3 הגדיר את
10 ככוונתו כמתן "מכת מוות" והוא אף ניהל משא ומתן להמשיך ולהפיצה, באופן מאורגן ותמורת
11 תשלום.
12
13 על כן, אני סבור, כי יש לפסוק לתובע פיצויים מקסימאליים בהתאם לסעיף 7א הנ"ל ומעבר לכך
14 לפי אומדנת הנזק הכללי שהתרחש.
15

16 1. תוצאה:

17 אני דוחה את התביעה כלפי נתבע 1.

18 אני מקבל את התביעה כלפי נתבעים 2 – 4.

19 אני פוסק שנתבעים 2 ו- 3 ישלמו לתובע, כל אחד מהם, 200,000 ₪ (מאתיים אלף ₪).
20
21

22 אני פוסק שנתבע 4 ישלם לתובע 100,000 ₪ (מאה אלף ₪).
23
24

25 סה"כ פיצוי לתובע: 500,000 ₪ (חמש מאות אלף ₪).
26
27

28 בנוסף, ישלמו הנתבעים 2 ו- 4 לתובע, ביחד ולחוד, הוצאות משפט (ההוצאות הסבירות, כפי שהוכחו
29 בפניי בקבלות וחשבוניות שאת חלקן אני מקבל): 30,000 ₪.
30

31 בנוסף, ישלמו הנתבעים 2 – 4 לתובע את אגרת בית-המשפט כפי ששילמה אותה.
32

33 בנוסף, ישלמו הנתבעים 2 – 4 שכר טרחת עו"ד בסך 62,500 ₪.
34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 19102-09-15 גליקמן נ' חייט ואח'

תיק חיצוני:

1 התובע ישלם לנתבע 1 הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך 15,625 ₪.

2

3 סכומי הפסק ישולמו בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי ריבית והצמדה כדין עד לתשלום
4 בפועל.

5

6 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

7

8 ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ח, 12 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

9

10

מנחם מזרחי, שופט, סגן נשיאה

11

12

13

החלטה	12/11/2017
תיק	19102-09-15
ש' מנחם מזרחי	
תיקון:	
נתבעים 2 - 4 ישאו בהוצאות משפט, כפי שקבעתי (עמוד 47 שורה 28).	
לשכר טרחת עורכי הדין כפי שקבעתי יוותר מע"מ כחוק.	